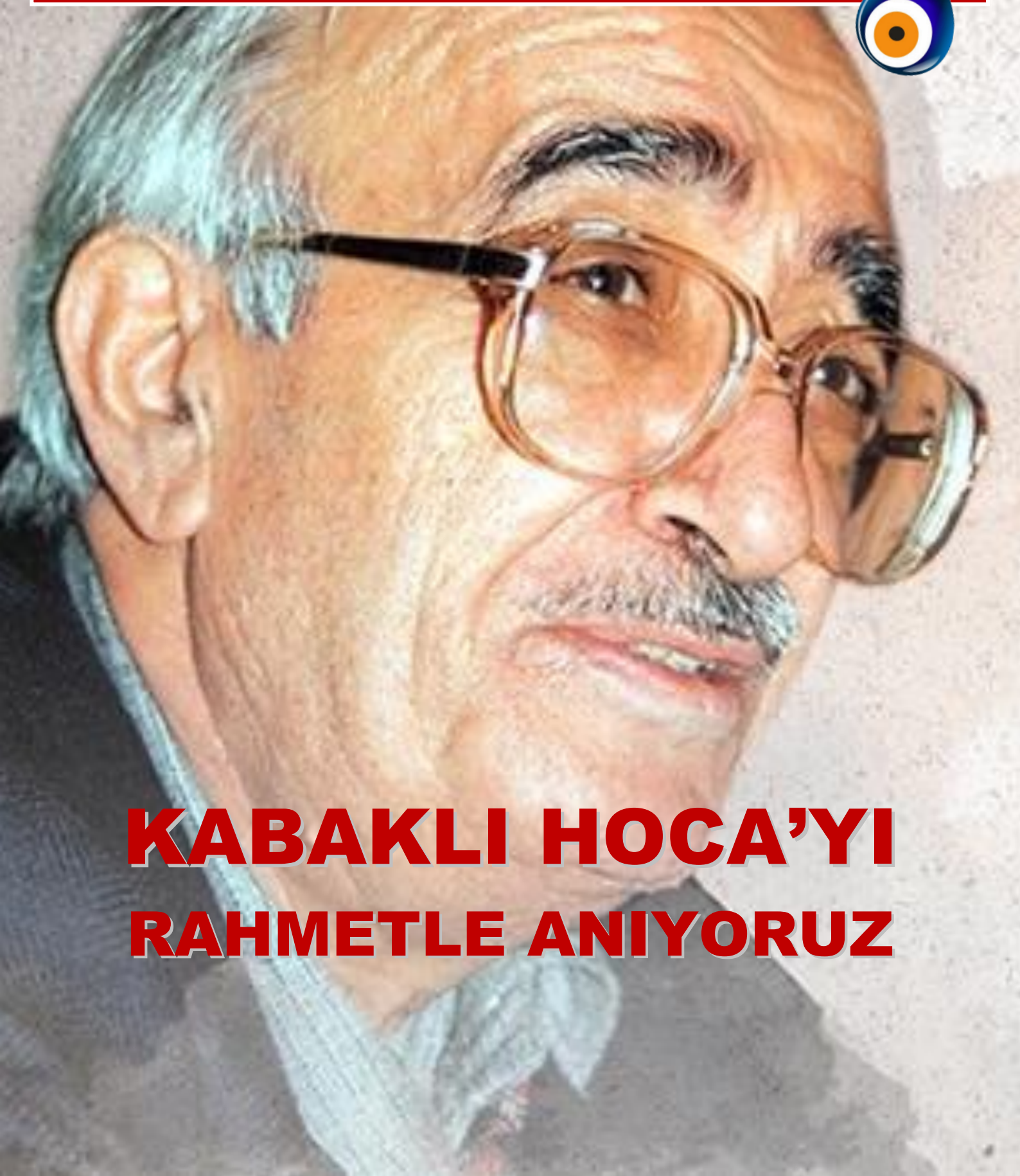
YIL: 4 SAYI: 51 MART 2025 AYLIK KÜLTÜR, SANAT VE AKTÜEL DERGİ

ÇAYDAÇIRA

KABAKLI HOCA'YI RAHMETLE ANIYORUZ

ELAZIĞ İLİMİZİN TARİHİNİ KİTAP SAYFALARINA TAŞIDIK.
EMEK BİZDEN, OKUMASI SİZ DEĞERLİ HEMŞERİLERİMİZDEN.

BORDO RESSAM

Murat Sevinç İrtibat adresi: bordoressam@gmail.com

Dağıtım:https://www.kitapaloku.com/firma/10089/bordo-ressam

AYLIK KÜLTÜR, SANAT VE AKTÜEL DERGİ
ÇAYDAÇIRA

AYLIK KÜLTÜR-SANAT VE AKTÜEL DERGİ
YIL: 4 SAYI: 51
MART 2025
İLK ÇIKIŞ TARİHİ: OCAK 2021

İMTİYAZ SAHİBİ ve
GENEL YAYIN YÖNETMENİ

YÜCEL ÇAKMAK
cakmakyucel@gmail.com

İSSN: 2980-1435

KATKIDA BULUNANLAR:
EKREM KATI (ELAZIĞ)
MURAT SEVİNÇ (İSTANBUL)
GÜRKAN ÖZENSOY (İSTANBUL)
BİLAL CİVELEK (İSTANBUL)
ŞERİF AYDEMİR (İSTANBUL)
BEDRİ YÜCEL (ELAZIĞ)
OYA ORHAN (ELAZIĞ)
İLHAN KILIÇ (ALMANYA)
FİKRİYE SUSAM (ÇANAKKALE)
FATİH BAYGELDİ (KKTC)
AYLA KOÇ (SİVAS)
AHMET TAHİR ERDEM (ANKARA)
İRFAN KARABULUT (İSTANBUL)
MUSTAFA DURĞUN (ELAZIĞ)
SELİM ŞENGÜL (ELAZIĞ)

YÜCEL ÇAKMAK

MERHABA

Büyük Üstad **Ahmet Kabaklı**'yı rahmetle anıyoruz.

Şeyhü'l Muharririn unvanı alan **Ahmet Kabaklı**'nın ölümünün **24. yıl dönümünde**, kurucusu olduğu ve ömrünün sonuna kadar başkanlık görevini yürüttüğü **Türk Edebiyatı Vakfı** başta olmak üzere birçok sivil toplum örgütünce çeşitli etkinliklerle anıldı.

Daha önceleri de dile getirdiğim bir konuyu yine gündeme getirmek istiyorum. Türk Edebiyat Vakfı, geleneksel olarak **"Ahmet Kabaklı Edebiyat Ödülleri"** dağıtabilir. İnşallah bu yıl veya önümüzdeki yıl bu etkinlik gerçekleşir.

İstanbul'da ilk kez hemşerileriyle buluşan **Elazığlı Yazar Serhat Yabancı**, **Kartal Elazığlılar Derneği**'nde verdiği seminerde "Mutlu Aile Mutlu Toplum" söyleşisinde aydınlatıcı ve yol gösterici sözleriyle dikkat çekti. Söyleşiye İstanbul'da yaşayan Elazığlılar katıldı. **Yazar Serhat Yabancı**, anlatımında genelde Elazığ'daki Aile Toplumundan örnekler verdi.

İstanbul'da iş ve sanat yaşamını sürdüren Elazığlı **Av. Ziya Yalçın**, besteleri ve şiirleriyle **İstanbul Elazığ Kültür ve Yardımlaşma Derneği**'nin kültür ve sanat etkinliklerine renk katıyor.

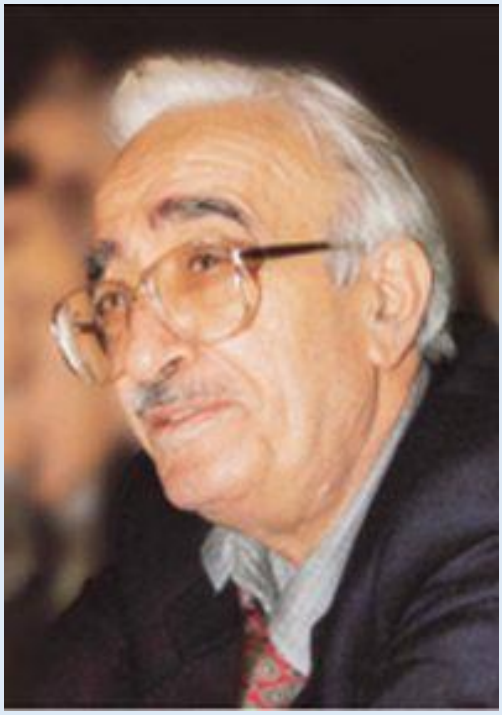
Av. Ziya Yalçın, gündüz Adliye koridorlarında mesleğini sürdürürken akşamları ise müzikhollerde uduyla ünlü seslere müziğiyle eşlik ediyor.

Nihayet Elazığ'ın kültür ve turizm altyapısına önemli bir katkı sağlayacak olan **Elazığ Arkeoloji ve Etnografya Müzesi**, tarihi **Mekteb-i İdadi-i Hamidiye-i Mülkiye-i Şahane** binasında hizmet vermeye hazırlanıyor. 1886 yılında Vali Hacı Hasan Bey tarafından yaptırılan bu tarihi bina, Kültür ve Turizm Bakanlığı Kültür Varlıkları ve Müzeler Genel Müdürlüğü uzmanları tarafından hazırlanan teşhir ve tanzim projesi ile müzeye dönüştürüldü. Proje, Elazığ Rölöve ve Anıtlar Müdürlüğü tarafından gerçekleştirilen ihale ile hayata geçirildi.

Ramazan ayına bir kez daha erişmenin mutluluğunu yaşıyoruz. Ramazan ayının tüm Müslümanlara barış, mutluluk ve sıhhat getirmesini yüce Rabbimizden niyaz ediyoruz.

AHMET KABAKLI HOCA'YA

Ah desem, şu köhne günler için
Haykırabilsem içimdeki yangın,
Mazlum bakışlara, **şefkat türküsü**
Erdemli insan, **Alperen Yolcusu**
Tarihe adını düştüğün vakit;
Kahpe yüzlere dersini verdiğin,
Alnı açık, **bir bilge tavrıyla hey!**
Bayrağında, **sağduyunun kalesi**
Ağır yük, **omuzlarında bir nesil;**
Kelimeler**, yağmur serinliğinde**
Lisan-ı hal ile temayüz etmiş;
İnce elekten, **geçirmiş zamanı**

Göllübağ'dan, İstanbul'a uzanan yol
Kelâmı, kalemiyle tertip insan,
Yüz akıyla, **"Harput Beyefendisi…"**
Sesi hala kulaklarımda çınlar…
"Çağrımız; sağduyuya, ferasete…"
Ferasetinde, bir nesli omuzlar!
Geçmişle gelecek arasında köprü…
Ey hamiyet! Bugün seni anarım…
Zorluğa, şefkatle yollar açarım!
Vuslat şehri Harput'tan İstanbul'a
Gül kokar yollar, Hoyrat esintisi…
İstanbul'un, Anadolu'da tepesi;
Âlimler, Ulemalar şürekâsı…
İstanbul'un bir yüzü, Harput Kapı
Harput Beyefendisi, Ahmet Kabaklı…
Ondaki dil, **'asrın fütüvvet dili…'**
Yürür asırlar, âlimler, edipler kervanı…
Çarşamba sohbetlerindeki yürek,
Çarpar sinelerde, **ilmi belagat…**
Dillerde söylenen, **'vuslat şarkısı…'**
Ahde vefadır bugün, **'Fatihalar, Âminler…'**

Bedrettin KELEŞTİMUR

Bereketin, bolluğun ve paylaşımın yoğun şekilde yaşandığı, yılın en hayırlı ayı olarak büyük özlemle beklenen Ramazan ayına girildi. Paylaşımların ve kardeşliğin arttığı bu mübarek ayda iftar sofraları kurulacak ve sahurlar gerçekleşecek.
İslam'ın beş erkânından biri olan ve müminleri kötülüklerden arındırıp manevi anlamda temizleyen Ramazan ayına bir kez daha erişmenin mutluluğunu yaşıyoruz. Ramazan ayının tüm Müslümanlara barış, mutluluk ve sıhhat getirmesini yüce Rabbimizden niyaz ediyoruz. Ramazan Ayının ilk gününü 1 Mart 2025 tarihinde idrak ederken, Ramazan Bayramı'nın ilk günü 30 Mart 2025'de kutlanılacak.

Elazığ Arkeoloji ve Etnografya Müzesi Yeni Yerinde…

ÇAYDAÇIRA/ELAZIĞ

Elazığ'ın kültür ve turizm altyapısına önemli bir katkı sağlayacak olan Elazığ Arkeoloji ve Etnografya Müzesi, tarihi Mekteb-i İdadi-i Hamidiye-i Mülkiye-i Şahane binasında hizmet vermeye hazırlanıyor. 1886 yılında Vali Hacı Hasan Bey tarafından yaptırılan bu tarihi bina, Kültür ve Turizm Bakanlığı Kültür Varlıkları ve Müzeler Genel Müdürlüğü uzmanları tarafından hazırlanan teşhir ve tanzim projesi ile müzeye dönüştürüldü. Proje, Elazığ Rölöve ve Anıtlar Müdürlüğü tarafından gerçekleştirilen ihale ile hayata geçirildi.

Terör Saldırısı ve Depremler Nedeniyle Geciken Süreç

Elazığ Kültür ve Turizm İl Müdürlüğü'ne bağlı olan ve Çaydaçıra kavşağında bulunan müze binası, 2016 yılında Emniyet Müdürlüğü'ne yapılan menfur saldırıda ağır hasar görmüş ve yenileme çalışmaları başlatılmıştı. Ancak, 24 Ocak 2020 Elazığ depreminde binanın yeniden hasar görmesi nedeniyle müze hizmete açılamamıştı. Ardından, 2023 yılında meydana gelen Kahramanmaraş depremlerinden de etkilenen müzenin, turizm potansiyeli göz önünde bulundurularak Harput yolundaki tarihi Mekteb-i İdadi-i Hamidiye-i Mülkiye-i Şahane binasına taşınması kararlaştırıldı.

Elazığ Belediyesi tarafından çevre duvarı, ana yoldan giriş ve güvenlik kamera sistemlerinin tamamlanmasıyla birlikte, müzenin yeni binasına taşınma süreci hız kazandı.

Tarihi ve Turistik Bir Çekim Merkezi

Harput yolu güzergahında bulunan tarihi bina, Elazığ'ın turistik gezi destinasyonu açısından büyük önem taşıyor. Müzenin, Elazığ'ın kültür ve turizm altyapısına katkı sağlayacak önemli bir çekim merkezi olması bekleniyor. Elazığ Kültür ve Turizm İl Müdürlüğü tarafından yapılan açıklamada, müze envanterinde bulunan 30 bini aşkın eser arasından seçilecek olan eserlerin sergileneceği belirtildi. Bu zengin tarihi miras, Elazığ'ın kültür turizmi açısından büyük bir potansiyel taşıyor. Elazığ Arkeoloji ve Etnografya Müzesi'nin yeni binasında hizmet vermeye başlamasıyla birlikte, şehrin kültür mirasının daha geniş kitlelere ulaşması hedefleniyor. Tarihi bina, hem mimarisi hem de barındırdığı eserlerle Elazığ'ın turizm potansiyelini artıracak önemli bir adım olarak öne çıkıyor. Müzenin açılışı, bölgenin kültür ve turizm alanında yeniden canlanmasına önemli katkılar sunacak.

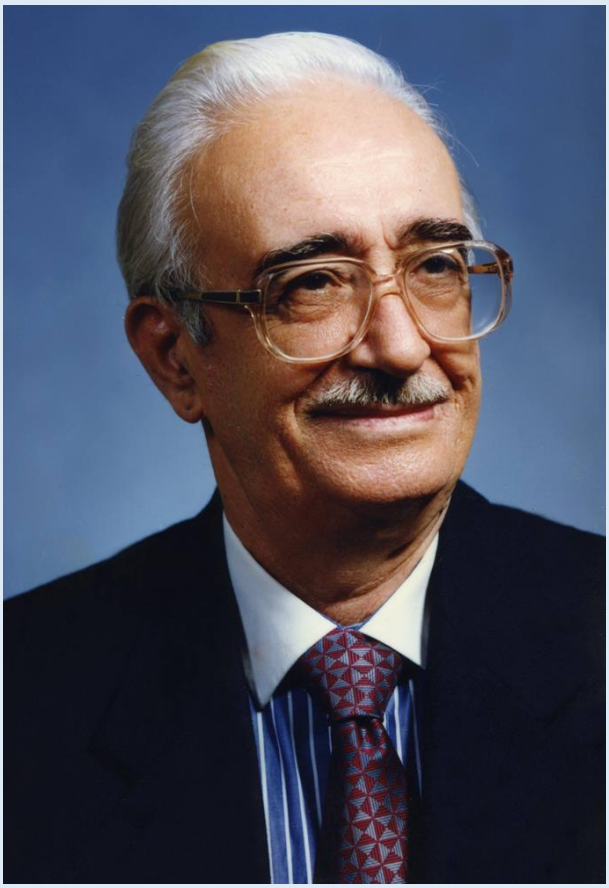

1886 yılında Vali Hacı Hasan Bey tarafından yaptırılan bu tarihi bina, Kültür ve Turizm Bakanlığı Kültür Varlıkları ve Müzeler Genel Müdürlüğü uzmanları tarafından hazırlanan teşhir ve tanzim projesi ile müzeye dönüştürüldü.

Ahmet Kabaklı'yı Rahmetle Anıyoruz

Ahmet Kabaklı (1924-2001), Türk gazeteci, yazar, öğretmen ve kültür insanıdır. Türk edebiyatına ve gazeteciliğe büyük katkılarda bulunmuş, toplumun düşünsel gelişimine önemli izler bırakmıştır.

"Şeyhül Muharririn" unvanını taşıyan Ahmet Kabaklı, 30 Mayıs 1924'te Elazığ Harput'un Göllübağ'ında doğdu. Babası İmam Ömer Efendi, annesi Münire Hanım olan Kabaklı, çocukluk yıllarını Göllübağ'da geçirdi. Kabaklı, ilk, orta ve lise tahsilini Elazığ'da yaparken,

yükseköğrenimini İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Türkoloji Bölümünde tamamladı. Daha sonra Diyarbakır ve Manisa liselerinde edebiyat öğretmeni olarak çalışan Kabaklı, 1956 sonbaharında bir yıllık eğitim stajı için Milli Eğitim Bakanlığı bursuyla Paris'e gitti. Kabaklı, dönüşünde İstanbul Çapa Eğitim Enstitüsünde edebiyat öğretmenliğine tayin edildi ve 1958-1969 arasında burada öğretmenlik yaptı.

Ahmet Kabaklı, 1956'da Tercüman gazetesinin düzenlediği fıkra yarışmasını iki kişiyle birlikte kazandı ve aynı gazetede yazı hayatına başladı. Aydın'da iken başladığı Ankara Hukuk Fakültesini de 1960'ta bitiren ve kısa bir süre avukatlık yapan Ahmet Kabaklı, 1969'dan itibaren İstanbul Yüksek Öğretmen Okulu'nda öğretim üyesi olarak çalıştı. Kabaklı, 1974'te emekliye ayrıldı ve ardından Türk Musikisi Devlet Konservatuvarında edebiyat dersleri verdi. Türk Edebiyatı Dergisi'ni 1972'de ve Türk Edebiyatı Vakfı'nı ise 1978'de kuran Ahmet Kabaklı, Milli Eğitim Bakanlığı ve sivil toplum kuruluşları tarafından 1997'de Şeyhül Muharririn (yazarların üstadı) payesine layık görüldü. Tercüman gazetesinde 1990'a kadar çalışma hayatına devam eden Kabaklı, 1990'dan sonra da Türkiye gazetesindeki "Gün Işığında" köşesinde makaleler kaleme aldı. Şeyhü'l muharririn unvanı alan Ahmet Kabaklı, 8 Şubat 2001'de vefat etti.

Kabaklı'nın eserleri ise şöyle: "Kültür Emperyalizmi", "Müslüman Türkiye", "Mabet ve Millet", "Mehmet Akif", "Yunus Emre", "Mevlana", "Bizim Alkibiaadis", "Ecurufya", "Sohbetler 1-2", "Temellerin Duruşması", "Güneydoğu Yakından", "Şiir İncelemeleri", "Doğudan Doğuş", "Türk Edebiyatı", "Temellerin Duruşması", "Kültür Emperyalizmi", "Şairler Sultanı Necip Fazıl", "Şair-i Cihan Nedim", "Şiir İncelemeleri, "Millete Vurulan Canlı Pranga: Bürokrasi", "Alperen", "Devlet Felsefemiz", "Çağlara Hükmedenler", "Türkiye'yi Yoğuranlar", "Sınırların Ötesi", "İstanbul Güldestesi", "Divan Edebiyatı", "Aşık Edebiyatı", "Tasavvuf", "Tarikat", "Edebiyat", "İslamla Kaynaşmış Türk Edebiyatı", "Nazım Hikmet", "Fatih ve İstanbul", "Nerede Ne Yazdı", "Sanat ve Edebiyatımız", "İrfan ve İnsan", "Bu Dünyadan Kimler Geçti", "Ejderha Taşı" (çocuk kitabı), "Tuhaf Bir Serüven" (tercüme), "Şehir Mektupları" (Ahmet Rasim'den sadeleştirme), "Muhayyelat" (Giritli Aziz Efendi'den sadeleştirme).

Kabaklı Hoca Yad Edildi

Türk Edebiyatının unutulmaz ismi, Şeyhülmuharrirîn Ahmet Kabaklı, vefatının 24. yılında kurucusu olduğu Türk Edebiyatı Vakfı'nda düzenlenen özel bir programla yâd edildi.

ÇAYDAÇIRA/İSTANBUL

Şeyhülmuharrirîn Ahmet Kabaklı; vefatının 24. yıl dönümünde, 12 kurucusu olduğu ve ömrünün sonuna kadar başkanlık görevini yürüttüğü Türk Edebiyatı Vakfının geleneksel "Çarşamba Sohbetleri" kapsamında düzenlenen bir programla anıldı.

Programa; Ahmet Kabaklı'yla teşrik-i mesaide bulunmuş ilim, fikir ve sanat insanları, Kabaklı Hoca'nın aile ve dost çevresi başta olmak üzere çok sayıda kişi katıldı. "Serbest kürsü" olarak planlanan programı, Türk Edebiyatı Vakfı Başkanı, eğitimci ve şair sayın Serhat Kabaklı yönetti.

Serhat Kabaklı, açış konuşmasının ardından amcası Ahmet Kabaklı'yla ilgili birkaç hatırasını naklettikten sonra ilk sözü, Türk Edebiyatı Vakfının geçmiş dönemlerde müdürlüğünü de yapmış olan Gazi Altun'a verdi. Aynı zamanda Ahmet Kabaklı'nın Çapa Yüksek Öğretmen Okulundan öğrencisi olan Altun, zamanında Anadolu'nun en ücra köşelerinde bile Kabaklı Hoca'nın köşe yazılarının okunduğunu belirterek onun her bir yazısının Türkiye'ye yön veren bir metin olduğunu vurguladı.

Söz alan bir diğer isim, Türkiye gazetesinde Kabaklı Hoca'yla teşrik-i mesaide bulunmuş Ekrem Kaftan, Ahmet Kabaklı'yla ilgili çeşitli hatıralarını anlatarak lisans yıllarında Türk Edebiyatı Vakfının kendisi için ikinci bir üniversite vazifesi gördüğünü belirtti. Ayrıca Ahmet Kabaklı'nın yeni nesillere rol-model olarak tanıtılması gerektiğini vurguladı.

Sözü devralan Şefik Can Uluslararası Mevlânâ Eğitim ve Kültür Vakfı Başkanı H. Nur Artıran, Ahmet Kabaklı'nın ülkemize, dolayısıyla tüm insanlık âlemine yaptığı hizmetlerin baki olduğunu belirterek onun gibi topluma mal olmuş önderlerin emanetlerini, aynı duygularla hizmet ederek yaşatmamız gerektiğini vurguladı.
Söz alan bir diğer isim Prof. Dr. Ahmet Maranki, uzun yıllar komşusu olan Ahmet Kabaklı'nın, hayatında çok önemli bir tesiri olduğunu belirtti. Ayrıca her yıl şubat ayında yazdığı gazete yazılarında Ahmet Kabaklı'ya mutlaka yer verdiğini ve böylece "Ahmet Kabaklı" adının yeni nesillere duyurulmasında vesile olduğunu dile getirdi.
Söz alan bir diğer isim Tebrizli yazar Hamid Ahmedzade, Ahmet Kabaklı'nın Güney Azerbaycan'da ve çeşitli Türk yurtlarında yarattığı tesirlere değindi. Hemen ardından sözü Kerküklü şair Ali Yağmuroğlu alarak gıyaben tanıdığı Ahmet Kabaklı'nın, Kerkük Türkmenleri için de bir rol-model vazifesi gördüğünü vurguladı. Serhat Kabaklı, Yağmuroğlu'ndan sonra sözü "Kabaklı Hoca'nın Gözbebeği" olarak nitelendirdiği Elazığlı yazar sayın Şerif Aydemir'e verdi. Aydemir, Ahmet Kabaklı'nın, sadece Elazığ'ın değil Türkiye ve Türk yurtlarının hocası olduğunu vurguladı.

Söz alan bir diğer isim, Prof. Dr. Mehmet Mehdi Ergüzel, Kabaklı Hoca'nın öğrencisi olmaktan iftihar ettiğini belirterek onun; memleketin, milletin ve insanlığın dertlerini dert edindiğini vurguladı. Ergüzel'den sonra sözü Ahmet Kabaklı'nın emaneti Türk Edebiyatı dergisinin genel yayın yönetmeni ve aynı zamanda doğumunun 100. yılına özel hazırlanan "Ahmet Kabaklı Armağanı"nın editörü sayın İmdat Avşar aldı. Ahmet Kabaklı'nın o dönemde üç cilt olan edebiyat tarihiyle lise yıllarındaki tanışıklığını dile getiren Avşar, bu eserlerin milletimize dilimizi, medeniyetimizi ve dolayısıyla bu dille edebiyat ve sanat üreten şair ve yazarları sevdirdiğini vurguladı.
Son olarak sözü, Ahmet Kabaklı hakkında en kapsamlı araştırmalara imza atan Dr. Erol Ülgen aldı. Kabaklı hakkında biyografik ve bibliyografik pek çok türde eseri bulunan Ülgen, Ahmet Kabaklı'yla ilgili monografik bir çalışmasının yazım aşamasının tamamlandığı müjdesini verdi.
Program sonunda bir müjde de Serhat Kabaklı vererek Azerbaycan Yazarlar Birliği ve Türk Edebiyatı Vakfı arasında imzalanan iş birliği anlaşmaları neticesinde Ahmet Kabaklı hakkında biyografik bir eserin Azerbaycan'da yayımlandığını duyurdu.

KABAKLI HOCA VE TEVAZU

Benim için 2001 yılı, iki sevdiğimi ebediyete uğurladığım bir yıl olmuştu. 8 Şubat'ta Kabaklı Hocamız, 17 Ekim'de ise Elazığ İller Bankası Bölge Müdürlüğü'nde çalışan mühendislerin geçirdiği kazada kaybettiğim ağabeyim İhsan Güler... Her ikisi de hayatımda önemli bir boşluk yarattı... Hâlâ yerleri doldurulamadı. Mekânları cennet olsun. Hocanın da ifade ettiği gibi: "Ölüm vuslattır, ölüm bu hayattan daha güzel bir hayata geçiş demektir." (Şeyhülmuharririn Ahmet Kabaklı Armağanı, Prof. Dr. Süleyman Doğan, s. 323)
Bu inançla bugünlere geldik.

Av. MEFTUNE GÜLER GÜL

Kabaklı Hoca, 24 Mayıs 1924 yılında Harput'ta dünyaya gelmiş ve yetim olarak büyümüş. Hayatının her safhasında yetimliğini hissetmiş, bükük boynu, gülen yüzü, yazdıkları, çizdikleri ve düşünceleri ile hayatımızda yer etmiş büyük bir şahsiyet. Edebiyatımızın ve milliyetçi düşüncenin abide şahsiyetlerinden biridir.
2025 yılının Ocak ve Şubat aylarında, Hocanın doğumunun 100. yılı ve ölümünün 24. yıl dönümü nedeniyle birçok anma programı düzenlendi. Bu vesileyle, kurucusu olduğu Türk Edebiyatı Vakfı, Şeyhü'l-Muharrirîn Ahmet Kabaklı anısına madalya ve armağan kitap bastırdı. Türkiye genelinde 100 kişiye törenle takdim edilecek olan bu ödüllerin Ankara, İstanbul ve Elâzığ ayağı var. İlk tören, Ankara'da 4 Ocak 2025 tarihinde Azaflı Kültür Merkezi'nde düzenlendi. Bu programda ben ve eşim Prof. Dr. Mustafa Gül de madalya takdim edilen kişiler arasındaydık. Açık söylemek gerekirse, hayatımın sonuna kadar gururla taşıyacağım bu madalyaya layık görülmüş olmaktan dolayı mutluyum.
Armağan kitapta toplanan yazıların, Ahmet Kabaklı Hoca'yı yeni nesillere tanıtmak için iyi bir kaynak olacağını düşünüyorum. Onu yakından tanıyanların ve yazılarıyla yetişenlerin, her yönüyle anlattıkları birer belge niteliğindedir.
Madalyalar ise Kabaklı Hoca'nın "Alperen Ülküsü"ne hizmet edenlere verilen bir ödüldür. Alperenleri biliyoruz. Anadolu'nun, Balkanların Türkleşmesinde önemli görev üstlenen derviş gönüllü savaşçılardır. İşte Kabaklı Hoca, Türk milliyetçilerine rol model olarak Alperen tipini işaret etmiştir. Kendisi de zaten bir Alperen'dir. Kabaklı Hoca, "Alperen, benim tasarladığım ve bugünün milliyetçisine örnek gösterdiğim önder tipidir. Dinde, siyasette, zanaatta, şiirde, ahlakta, savaşta, sevgide ve barışta tarihimizin tanıdığı Alperenlerden unutulmaz simalardır." diye tanımlamıştır.

Türkiye'de birkaç kuşak, onun yazdıklarını okuyarak fikrî tekâmülünü sağladı. Onun köşe yazılarından feyz aldı. Türk milliyetçiliğini kendisine şiar edinmiş her kiminle konuşsanız, Kabaklı Hoca hakkında size ilk söylediği söz: "Gençliğimizde her gün Tercüman Gazetesi'nde Ahmet Kabaklı'nın yazılarını okuyarak güne başladık." olacaktır. İstisnasız bütün milliyetçi kesimden bunu işitebilirsiniz. Veya "Türk milliyetçilerine yapılan eziyeti, cefayı, haksızlığı Ahmet Hoca'ya arz ettik, köşesine taşıdı."

Bugün kırk yaşın altında olanlar, onun özellikle köşe yazılarını anlayabilmek için 12 Eylül darbesi öncesi Türkiye'sini bilmeleri gerekir. Ülkemiz, Rusya'nın Çarlık dönemlerinden beri devam eden "sıcak denizlere inme" idealinin isim değiştirmiş biçimiyle mücadele etmek zorunda kaldığı yıllarda büyük bir anarşinin içine sürüklenmişti. Millî ve manevî değerlerin aşağılandığı yıllarda Kabaklı Hoca bir bayraktı. Türk milliyetçilerinin gür sesiydi. Köşesine yazdığı birçok konuda siyasiler tedbir almak zorunda kalmışlardır. Diyarbakır Cezaevi'ne konulan bir ülkücünün annesinin ağzından yazdığı mektubu köşesinde yayımlamasıyla, gencin Diyarbakır'dan başka yere nakledildiğini Ankara'da gerçekleşen programda anlatmışlardı. Aksi takdirde, solun hâkim olduğu Diyarbakır Cezaevi'nden o gencin sağ çıkması mümkün değildi.

Ahmet Kabaklı Hoca'yı ben nasıl tanıdım?

Lise eğitimimi Elâzığ Kız İlköğretmen Okulu'nda aldım. Şimdi özlemle andığımız okulumuzun en iyi yanlarından biri, çok zengin bir kütüphanesinin olmasıydı. 1971-1975 yılları arasında, Fırat Üniversitesi ve Dicle Üniversitesi henüz kurulmamıştı. Atatürk Üniversitesi, Doğu'nun en büyük ve tek üniversitesiydi. Okulumuzun kütüphanesi, Atatürk Üniversitesi'nin kütüphanesinden daha büyük ve zengin olduğu söylenirdi. Kabaklı Hoca'nın kitaplarıyla işte bu kütüphanede tanıştım. Saygıyla andığım edebiyat öğretmenimiz Zeynep Paslı'nın verdiği bütün ödevlerimi, henüz üç cilt olan Türk Edebiyatı Tarihinden hazırlardım. Edebiyatımızın önemli şahsiyetleri için yayımladığı diğer kitaplar hep başvuru kaynaklarım oldu. Sonrasında, köşe yazılarını yayımladığı Tercüman Gazetesi, Gün Işığı köşesi tam anlamıyla fikir ışığım oldu. Onunla birlikte Ergun Göze, Rauf Tamer, Mukbil Özyörük her gün okuduğum kalemlerdi. Kabaklı Hoca cesur bir kalemdi. Türkiye'nin çalkantılı yıllarında korkmadan yazardı. Yakın çalışma arkadaşlarından işitmiştim; Tercüman Gazetesinde yazdığı süre içerisinde hiçbir yazısı sansürlenmemiş. Kemal Ilıcak'ın Hoca'ya çok itibar ettiğini ve onun telkiniyle çıkan 1001 Temel Eser külliyatından da biliyoruz. Bunlar bizim başucu kitaplarımızdı. Hocanın Elazığlı olduğunu, hele de Harputlu olduğunu öğrenince daha bir gurur duymuştum. Buradan şu çıkarımı yapabiliriz: Biz Ahmet Kabaklı nesliyiz.

İstanbul Üniversitesi'nde okuduğum 1976-1980 yıllarında kendisiyle tanışma şansını kaçırdığıma daha sonra çok hayıflandım. O zamanlar televizyonda edebiyat sohbetleri programı yapardı ve ben hiç kaçırmazdım. Kendisiyle 1992 yılında Suzan Çataloluk Lüleci başkanlığında açılan Türk Edebiyatı Vakfı'nın Elâzığ Şubesi vesilesiyle tanıştım. Vakıf şubesinin düzenlediği Öğretmenler Günü etkinliğine ortaöğretimi temsilen konuşmacı olarak

davet edilmiştim. Kabaklı Hoca da o gürül gürül çağlayan konuşması ile telefonla bağlanmıştı. Her zaman olduğu gibi öğretmenlerin maaşının az olduğunun tartışıldığı zamanlardı. Hoca, telefondan salona yansıyan sesinde öğretmenliğin bir ideal, bir sevgi işi olduğunu anlatırken, biraz da kızarak "Atina sokaklarında gezen ve karşısına çıkan kişilere hemen her konuda sorular sorarak onları düşünmeye ve öğrenmeye sevk eden Sokrat bu işi para için mi yapıyordu?" demesi hafızama kazınmıştı. Ben de hep aynı şeyi düşünmüşümdür. Evet, yaşamak için paraya ihtiyacımız var ancak öğretmenlik sadece para için yapılacak bir meslek değildir. Mesleğe âşık olmak lazım. Çok para verirsiniz ama öğretmenden hiçbir randıman almayabilirsiniz.

Neticede ben, Kabaklı Hoca'yla aynı programda konuşmacı olmak şerefine nail olmuştum ve yolum onunla kesişmişti... Büyük onur...

Sonrasında Fırat Şiir Akşamları'na geldi. Eski belediye binamızın altındaki dükkânlarda bir edebiyat mahfili vardı. Kültür Bakanlığı kitap satış ofisi. Orada Şener Bulut tarafından Fırat Şiir Akşamları'na gelen şair ve yazarlarla imza günü ve sohbet toplantıları yapılmıştı. Şehrin tek ve göz bebeği Anadolu Lisesi'nde çalışıyordum. Sınıf öğretmeni olduğum 3/C şubesini topladığım gibi kitap satış bürosuna götürmüştüm. Şimdilerde önemli mevkilerde olan öğrencilerimin güzel hatıraları arasında Kabaklı Hoca'yla tanıştıkları o gün var.

Edebiyat Vakfı'nın Elâzığ şubesinin açılması, şehrimizin kültürel hayatına büyük bir canlılık getirdi. O günün şartlarında yazılarından, televizyon konuşmalarından tanıdığımız birçok kişiyi şehrimizde ağırladık. Ufuk açıcı konferanslar verdiler. Elâzığ'ın klasik Türk-İslam sanatları ile tanışması ve Suzan Çataloluk Lüleci'nin hocalığında açılan tezhip kursu, sergiler yine Edebiyat Vakfı Elâzığ Şubesi'nin faaliyetleri olarak hafızalarda kalmıştır.

Suzan Çataloluk Lüleci'nin Elâzığ'dan ayrılmasıyla şube başkanlığı bana nasip oldu. Bu görevi 2002'de Elâzığ'dan ayrılıncaya kadar yürüttüm. Kabaklı Hoca'yla birlikteliğimiz daha sık olmaya başladı. Elâzığ'a gelişlerinde kendisine Gazi Altun Bey refakat ederdi. Hocanın sır kâtibi gibiydi. Benim de çok saygı duyduğum büyüğümdür.

Hocanın şahsiyeti ile ilgili ne anlatmak istersiniz diye soracak olursanız, onun en büyük özelliği mütevazılığıydı kanaatimce. "Dolu başak eğik olur." derler ya, bunu hoca için söylemişler bence. Başı hep eğikti. Milliyetçi camia üzerinde büyük nüfuzu olmasına rağmen hep bir adım geride dururdu. Hâlbuki defalarca şahit olmuşumdur devrin ileri gelenlerinin, bakanlarının ona ne kadar mültefit olduğunu, hiçbir sözünü kırmadıklarını...

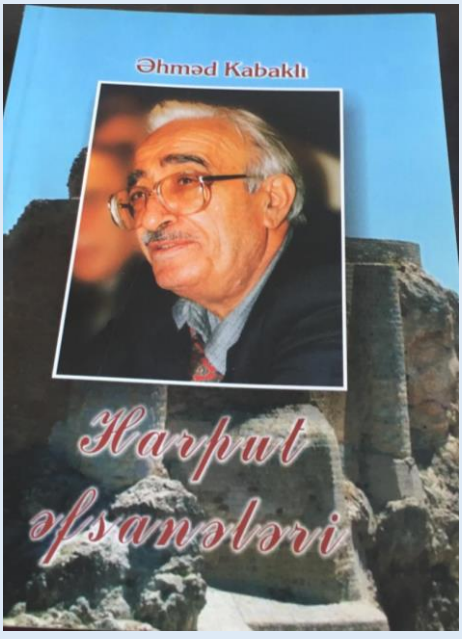
İstanbul Üniversitesi'ndeki öğrencilik yıllarımda devrin önemli ilim ve fikir adamlarını çeşitli cemiyet ve vakıflarda tanışma şansım olmuştu. Cemil Meriç, Necip Fazıl, Samiha Ayverdi, Ekrem Hakkı Ayverdi, Şule Yüksel Şenler, Ümit Meriç ve daha nicelerini dinlemiştik. Diğer yandan, Prof. Dr. İbrahim Kafesoğlu, Prof. Dr. Mehmet Kaplan, Prof. Dr. Muharrem Ergin, Prof. Dr. Necmettin Hacıeminoğlu, Prof. Dr. Mustafa Kafalı, Edebiyat Fakültesi'nde

hocalarım olmuşlardı. Hepsi çok değerli ve milliyetçi düşüncenin kilometre taşlarıydı. Onlar benim idolümdü ve rahmetle yâd ediyorum. Ancak tevazuda Kabaklı Hoca hepsinin önündeydi. Buna rağmen beni de "Fazla tevazu Allah'a yakışır." diye uyarırdı.
Hoca aynı zamanda mültefitti. Etrafında olan insanların kadrini kıymetini çok bilirdi. Vakıfta sağ kolu olan Ayla Ağabegüm, Belkıs İbrahimhakkıoğlu, Gazi Altun gibi isimleri davet edildiği her yere götürür ve onların görülmesini sağlardı. Kendisinin gördüğü ihtimamdan onlar da yararlansın isterdi. Bunu Belkıs ve Ayla Hanımlardan dinlemiş, Elâzığ'a gelişlerinde tanık olmuştum. Onun için ben yok, biz vardı.
14 Aralık 1996 tarihinde Aydınlar Ocağı ve 55 gönüllü kuruluşun desteği ile düzenlenen törende, Atatürk Kültür Merkezi'nde kendisine "Şeyhü'l-Muharrirîn" unvanı verildi. Bu unvanı Burhan Felek'ten sonra alan ikinci kişiydi.
Hazar Şiir Akşamları vesilesiyle şehrimize gelen Prof. Dr. Sadık Kemal Turhal Hoca'nın, "Neden şehrinizde Ahmet Kabaklı Caddesi yok?" diye uyarması üzerine zamanın belediye başkanı Hamza Yanılmaz'ı ziyaret ederek, evimizin önünde yeni açılan caddeye hocanın ismini vermesini rica etmiştim. O caddeye Şehit Mehmet Güçlü ismi verildi ama daha sonra Hamza Yanılmaz Bey verdiği sözü tuttu ve bir bulvara Ahmet Kabaklı adı verildi. Bunda, 28 Şubat sürecinde Kabaklı Hoca'nın kalemini mağduriyete uğrayanların yanında kılıç gibi sallamasının etkisinin olduğunu hatırlatmam gerekir.
Kabaklı Hoca'nın ve Hazar Şiir Akşamları'na gelen şair ve yazarların isimleri, o günkü Sivrice Belediyesi tarafından bazı caddelere verilmişti. Ne yazık ki süreç içerisinde Sivrice'de belediyenin el değiştirmesi ile bütün isimler kaldırıldı. "Şeyhü'l-Muharrirîn" unvanını almasının akabinde görev yaptığı okul olan Çapa Yüksek Öğretmen Okulu'na verilen isim de "Hayatta olan kişilerin isimleri verilemez." gerekçesiyle mahkeme kararı ile iptal edildi. Bu iki olayın Kabaklı Hoca'yı çok incittiğini hatırlıyorum.
Ahmet Kabaklı'nın ünü sınırlarımızı aşmıştır. Türk Cumhuriyetleri'nde, özellikle de Azerbaycan'da en sevilen ve okunan yazarlarımızdandır. Bakü seyahatimizde Fuzuli El Yazmaları Enstitüsü'nde bir programa katılmıştık. Kabaklı Hoca, Azerbaycanlı konuşmacılar tarafından sık sık yâd edildi ve enstitünün yayınlarının sergilendiği vitrinlerde onun Ejderha Taşı isimli, efsanelerin yer aldığı kitabı bize "Merhaba, ben burada Harput'u temsil ediyorum." der gibi duruyordu.
Ahmet Kabaklı Hoca'nın hayatıma dokunduğu bir başka husus da Harput Efsaneleri kitabımın hazırlanmasına vesile olmasıdır. Edibe Can, Müftülük Sitesi'nin konferans salonunda konuşmacı olarak sahnedeydi. Efsanelerin, şehirlerin kültüründe ne kadar önemli olduğunu anlatıyordu. Hepimiz dikkatle dinliyorduk. Ön sırada oturan ve kurduğu ELESKAV Vakfı ile kentimizin musikisine, kültürüne, sanatına dair yayınlar yaptıran değerli Valimiz Lütfullah Bilgin Bey arkasını dönerek bana "Harput Efsanelerini kitaplaştırma görevi senin" dedi. Kitap çalışması esnasında Kabaklı Hocamdan her türlü desteği gördüm. Tashihlerini yaptı ve samimi bir ön söz yazdı.
Ön sözde:
"Zengin hayaller, şiirler ve nüktelerle dolu efsanelerin, menkıbelerin, masal, destan, kıssa türünden ürünlerin çok kez şehir, bölge ve dünya medeniyet ve kültürlerine işaretler koyduğu, ufuklar açtığı bilinmektedir.
Vatanın, dilin, aşkın, amaç ve sevgi uğruna ölümü bile göze alınmış vakaların kaynağı efsanelerde bulunur. Bu efsaneler, milletleri çok kez tarihten ve gerçekten, ilimden daha fazla besler.

Dağlarımız, ırmaklarımız, ormanlarımız, toprağımız çok kez efsanelerin diliyle konuşurlar. Onların fısıltıları, bizi yüce amaçlara ve insanüstü yararlılıklara ulaştırır. Allah'ın lütfu olan çocukluk ve ilk gençliğimin yoksul güzelliklerini anlatan küçük kitabım Ejderha Taşı, sevgili anamın tamamıyla inanmış olarak anlattığı bir efsaneye dayanır." diyerek, dilden dile aktarılan kültürün önemine işaret etmiştir. Aynı zamanda destekleriyle efsanelerimizin en azından bir kısmının halka ulaşmasına vesile olmuştur.

Ahmet Kabaklı Hoca, edebî kişiliğinin yanında iyi bir aile reisiydi. Aydın Lisesi'nde öğretmenlik yaparken tanıştığı Matematik Öğretmeni Meşkûr Hanım ile evlenmiş ve onun ilk eşinden olan oğlunu bir baba gibi bağrına basmıştı. Elazığ'a gelişlerinde yanında getirdiği torunlarını kucağından indirmezdi. Birbirini çok seven eşler, ardı ardına dünyadan ayrılmışlardır. Hocamızla eşi Meşkûr Hanım bir ay arayla ahirete intikal etmişlerdi. Rahmetli Sibel Kabaklı anlatmıştı: Meşkûr Hanım'ın ölümünü kendisi hastanede yatarken öğrenince, çaresizce "Şimdi benim Meşkûrem öldü mü?" diye sormuştur.

Kabaklı Hoca beni manevi kızı olarak kabul etmiş miydi bilmiyorum. Bir şey söylersem yalan olur. Fakat yine rahmetli olan Servet Kabaklı, çalıştığım kurumun bağlı olduğu bakanlık koltuğunda oturan Sayın Ali Coşkun'a "Meftune Gül, amcamın manevi kızıdır." deyince uzun müddet "Ahmet Kabaklı'nın manevi kızı" olarak anıldım. Bu da Hocamın ölümünden sonra üzerime düşen gölgesidir.

Her zaman Fatihalarımda, dualarımda olan Ahmet Kabaklı Hoca'yı bir kez daha rahmetle anıyorum.

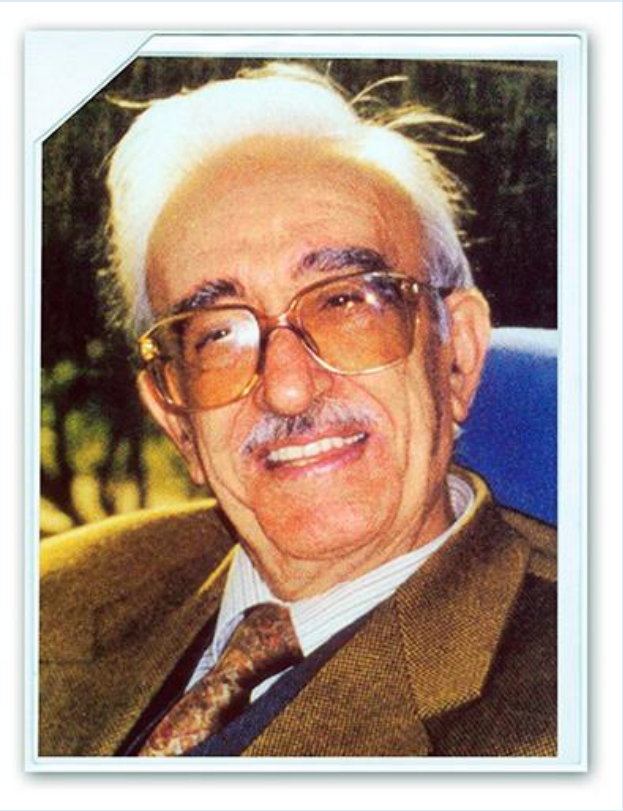
AHMET KABAKLI'YI ANMAK

BEDRETTİN KELEŞTİMUR

Günler su gibi akmış
08 Şubat 2001 tarihinde Ahmet Kabaklı Hoca aramızdan ayrılmışlar!
Dillere kolay, 24 yıl geçmiş!
Hele, 2025 yılının şu sıkıntılı dönemlerinde;
Şeyhü'l Muharririn Ahmet Kabaklı 'ya o kadar çok ihtiyacımız var ki?
Hele bugünlerde...
Onun sözünde, sohbetinde, muhabbetinde; "Alperen Kimliği…"
Malazgirt-1071'i anlatırlarken,
İstanbul'un fethini (1453) anlatırlarken,
Tarihin zor geçidi Çanakkale'yi anlatırken,
Ve Milli Mücadele yıllarını anlatırlarken,
"ALPEREN RUHUNDAN…" bahsederlerdi!
Bu milletin özleminde olan nesil…
İdeolojileri lütfen bir kenara bırakalım;
Bizim Yunus ne diyorlar?
"İlim, kendini bilmektir!"
"Kişi, Hakk'ı bilmektir!"
Akıl, Vicdan, Sağduyu bizleri;
"Gönül dünyamıza…" götürür!
O dünya insanları, "Allah dostu-Kamil insanlardır!"
Dünyaya ve dostluklara, "şefkatle…" yönelirler!
Kalbi ve Hasbi bir anlayışla, "hayata…" bakarlar!
Bakışları, "sımsıcak…" samimi ve dostanedir.
Merhum Kabaklı'nın kaleminde,
Ve kalemin dozuna; "erdemlikler…" yer alır.
O erdemlikler nelerdir?
Öncelikle ilk basamağında, "güvenilir…" olmak!
Allah Resulünün de (sav) sıfatıdır.
Sonraki basamaklarda, "4 Halifenin fıtratı…"
"Sadakat (doğruluk), Adalet, İffet ve Bilgelik…"
Batıda kullanılan bir kavramdır, "Ombudsman…"
Kelime kökeni, "arabulucu…"
Kırk yıl boyunca, Tercüman ve Türkiye Gazetelerinde yazdılar!
Her yazısı, "sağduyuya…" çağrıydı!
Akıllara, gönüllere, vicdanlara; "çağrıydı…"
Birliğe, dirliğe ve uyanışa; "çağrıydı…"
"İçinizde hayrı söyleyen bir ümmet olsun!" ayeti,
Onun ruh dünyasını şekillendiriyordu
Kabaklı Hoca'da gördüğümüz sıfatlar;
"Ak saçlı…" "Bilge kişi…"
"Asrın Dede Korkut'u…" "Derviş Gazisi…"
"21. Asrın Alpereni…"
"Yazı hayatımızın duayeni…"
"Bir İstanbul Beyefendisi…"
Elazığ'ın, Anadolu Coğrafya'mda müstesna bir yeri var.
İshak Sunguroğlu, Fethi Gemuhluoğlu, Av. Fikret Memişoğlu,
Nurettin Ardıçoğlu, Niyazi Yıldırım Gençosmanoğlu…
Ve daha nice isimler…
O zengin iklimi, günümüzde de aramaktayız!

İdealizm nedir?
“Sürekli meyve veren iyilik ağacı olmak!”
“Ahde vefayı, fedakârlığı, sabrı…” hayatın özüne taşımak!
En sevdiğim bir kavramdır; “toplumda güzel izler bırakmak!”
Ahmet Kabaklı Hoca, Elazığ’ın bağrından çıkardığı;
Asrın Aksaçlı derviş gazisi; bilge kişisi, Dede Korkut’u, Alperen’i…
Rahmetle anıyoruz…
Ahmet Kabaklı’nın, İlk öğretmenlik yeri komşu ilimiz, Artuklu Beldesi, Diyarbakır…
Halkevi’nin çıkardığı, Karacadağ Dergisini yönetti!
Diyarbakır’dan çok verimli hatıralarla ayrılacaktı;
Diyarbakır’ı sevdi;
Diyarbakır, Kabaklı’yı bağrına bastı…
Harput’u/ Elazığ’ı bütün zenginlikleriyle,
Türkiye’ye taşımışlardır!
Harput, Anadolu coğrafyasının müstesna bir,
“İlim muhiti…” olarak bilinir!
Kabaklı Hoca, Harput’tan beslendiği o engin kültürle; Geleceğe ufuklar açacak bir kalem ve kelam ustasıdır!
Aydınlar Ocağının öncülüğünde,
55 Dernek ve Vakfın birlikteliğiyle kendilerine;
“Şeyhü’l Muharririn…” unvanı verilecekti!
Bir faniye nasip olabilecek, en değerli makam!
Ahmet Kabaklı Hoca, “Günışığı…” köşesinde;
Doğduğu ve sevdiği şehir, Elazığ’ın meselelerini sürekli “Türkiye’nin Gündemine…” taşımışlar!
Değerlerini sıklıkla dile getirmişler!
Harput’un efsaneleri, O’nun kaleminde kitaplaşmıştır!
Harputlu Divan Şairleri ve Zengin Musikisi,
Edebi lisanıyla sürekli ifade edilmiştir!
Uluslararası Hazar Şiir Akşamlarında,
Çaydaçıra Bilim, Kültür ve Sanat Ödüllerinde,
Şehrin birçok organizasyonunda,
Aleni desteklerini esirgememişlerdir!
O, başlı başına bir, “Elazığ Lobisidir…”
Elazığ’da, 1930 yılında yayın hayatına başlayan;
“Turan Gazetesi…” arşivlerinde; Ahmet Kabaklı, Cemil Meriç, Ali Rıza Alp, Fikret Memişoğlu, Niyazi Yıldırım Gençosmanoğlu vs. İsimleri, o isimlerin imzalarını görebilir/ ve okuyabiliriz!
Aynı şekilde, 27 Ekim 1997 tarihinde yayın hayatında başlayan; “Günışığı Gazetesi…” ismini Ahmet Kabaklı Hoca’nın; “Köşesinden…” almıştır!
Bu isim, Alperen Ocağı’nın bu şehirde; bu şehrin ikliminde ‘var olduğuna…’ işarettir!
1980’li yıllarda ki, “Türk Edebiyatının” yazı kadrosuna şöyle bir göz gezdiriyoruz;
Ahmet Kabaklı, Necip Fazıl Kısakürek, Cemil Meriç, Ayhan Songar, Osman Yüksel Serdengeçti, Mehmet Kaplan, Mehmet Çınarlı, Erol Güngör, Necmettin Hacıeminoğlu, İsmail Gerçeksöz,
Tahir Kutsi Makal vs. her biri sahasında deha isimleri görüyoruz.
Ne zengin bir okul! Onlar bir nesildi! Gönüllerde iz bırakarak göçtüler.
100. sayısı vesilesiyle Şubat 1982 Tarihli Türk Edebiyatı Dergisi sayısında Hocamızı dinleyelim;
“…Türk Edebiyatı, memlekete dönecektir.

Ay çiçeğinin gıda ve hayat alabilmek için güneşe dönmesi gibi…
Fakat “güneşe dönüş” teşbihini genişletebiliriz.
Güneş, kâinatı içinde toplayan kesif kudret demektir.
Bizim, “memlekete dönüş”ümüz de onun her şeyine, özüne toplu olarak eğilmek manasınadır.
Memleketin tarihine de coğrafyasına, insanına, anıtlarına, minare ve fabrikalarına da…
Köylüsüne, işçisine, esnafına, memuruna, işsizine, haksızına da…
Halk, Divan, Tanzimat ve çağdaş edebiyatlarına da…”
Sözün burasında Kabaklı Hocamızı dinleyelim;
“Şefkate çağrı, zulüm ile ve zalimle mücadeleye çağrıdır.
Daha güzel, daha gayretli, vicdanlı bir Türkiye’ye çağrıdır.
İşsizliğin, bencilliğin, yolsuzluğun, fakirliğin, kökünü kurutarak,
Buhranlara, bahtsızlıkları, çile düğümlerini çözerek,
Sanatın mutlu dünyasında boy göstermeye çağrıdır…” (Mart-1984 Türk Edebiyatı)

KABAKLI HOCA KARANLIK DÜNYALARDAN KAÇMIŞTIR!

Bir şiirinde ne diyorlar; “Karanlık çevrem dışıdır/ İrfan ilen eğleşiriz Şairler sofran başıdır/ Sohbet ilen bilişiriz/ Sevda padişah işidir/ Usul iken sevişiriz…”
Rahmetli Ahmet Kabaklı Hoca,
“Kültür, onu meydana getiren milletle beraber doğar, çoğalır ve gelişir. Yeniden kültür yapılamaz. Yeniden musiki, yeniden dil, yeniden terbiye,
Yeniden hukuk, yeniden iman ve inançlar yapılamaz.”
Yavuz Bülent Bakiler "Ahmet Kabaklı ağabeyime veda" isimli yazısında şöyle diyor:
"Ahmet Kabaklı ağabeyim, yine Elazığ'ın çok değerli evlâtları olan Fethi Gemuhluoğlu, Niyazi Yıldırım Gençosmanoğlu, Fikret Memişoğlu gibi tam bir Türkmen Beyi olarak yaşadı. Doğru dil, doğru ün, doğru tarih şuuruyla yaşadı ve yazdı."
Biz Kabaklı Hocamızı, asrın 'Dede Korkut’u bildik.
Ve Şeyhü’l Muharrir ’in olarak anıldığı vakit, 'Alp-Eren' tavrını selamladık.
Vakarı ve tebessümü bir Anadolu'yu kucaklamıştı.
O sevdasına, 'Bilge Kişiliği' ışık yakmıştı kuşkusuz.
"Batı'ya düşman mı, hayran mı olalım?
Veya daha hafifi; Batıyı kabul mü, ret mi edelim?"
Cümleleriyle başlayan yazısında bir nefis muhasebesi vardı.
Bütün yazıları öyleydi. His mantığının önünde, aklın diyalektiği gezinirdi.
Evet! Ömrünü bu millete veren insan, sevenleriyle elbet 'gönüllerde taht kurarak yaşayacak'.
Asrımızda, 'Yunus'u soluklandıran' o yürekle eserlerine imza atan Kabaklı, 'gülleri soldurmayın', diyen şairin gönül zenginliğinde; "Bırakmam, tutmuşum artık yakandan" diyen yolları açık bırakacaktır.

Ahmet Kabaklı'yı Anma Programı Düzenledi

ÇAYDAÇIRA/İSTANBUL

Türk Edebiyatı Vakfının kurucusu, edebiyat tarihçisi, gazeteci ve yazar Ahmet Kabaklı "Eyüpsultan'ın Ebedi Sakinleri" programında yad edildi.

Yeni Dünya Vakfı'nın Eyüp Sultan'daki genel merkezinde düzenlenen etkinlikte vefatının üzerinden 24 yıl geçen Şeyhülmuharririn Ahmet Kabaklı'nın Türk edebiyatındaki, basın dünyasındaki ve fikir hayatındaki yeri ele alındı.

Prof. Dr. M. Mehdi Ergüzel, konuşmasında 1969'da Ahmet Kabaklı'nın öğrencisi olduğunu belirterek, "Hoca o zaman 45 yaşlarında belli bir olgunluk çağına gelmiş güler yüzlü ciddi hoş bir adamdı. Kendisinden çok şey öğrendim. Güler yüzlü bir adamdı, hürriyet içinde disiplini temsil eden bir Anadolu çocuğuydu." dedi.

Sınıftaki öğrencilerine Yunus Emre'den birer şiir ezberleyip gelmelerini tavsiye ettiğini aktaran ve Kabaklı ile hatıralarını anlatan Ergüzel, şunları kaydetti:

"Ahmet Kabaklı bu milletin milli ve manevi değerlerini savunan kalemini zaman zaman sert ve edebi bir üslupla, fikri ve sosyal konuları ihmal etmeden, hukuki zemini sağlam bir edebi ana cadde üzerinde ustalıkla kullanmıştır. İhtisasını aşan konularda daima ihtiyatlı ve saygılıdır. Dili ve üslubu itibarıyla milli, İslami ve insani değerlerden taviz vermeyen bir kalem sahibidir. Bu milletin manevi hayatına, töre ve geleneklerine, aile hayatına kasteden her şahıs ve zümre ile kıyasıya bir fikir mücadelesi içindedir."

"Ahmet Kabaklı çok kıymetli bir kalem kahramanıdır"

Dr. Erol Ülgen de Ahmet Kabaklı ile ilk olarak Kırşehir'e giden şehirler arası otobüste tanıştığını ve yol boyunca sohbet ettiklerini söyledi.

Vefatından sonra kendisinden Ahmet Kabaklı'nın yazılarından bir kitap çalışması yapmasının talep edildiğini ve 6 ay boyunca özel izinle gece gündüz İstanbul'daki Beyazıt Devlet Kütüphanesi'nde ve bir süre de Ankara'daki Milli Kütüphane'de araştırmalar yaptığını anlattı.

Çalışmalarını tamamlayıp teslim ettikten sonra yurt dışına gittiğini ve bu sürede "Nerede, Ne Yazdı?-Ahmet Kabaklı" adlı kitabın yayımlandığı bilgisini veren Ülgen, "Ahmet Kabaklı'nın

13 bin 500 civarında yazısını tespit ettim. Dönüp geldikten sonra hayatı ve eserlerinin haricinde 4 tane daha ulusal ve uluslararası sempozyumlarda bildiri sunacak makaleler hazırladım. Daha sonra 1947'den 2000 yılı Kasım ayına kadar Tercüman, Yeni Haber ve Türkiye gazetelerinde yazdığı bütün yazıları topladım, 6.5 senemi aldı. 20 bin civarında yazı topladım, 350 civarında konu başlığı belirledim. Şu an 2 bin kusur sayfa bir monografi çalışması ham olarak bilgisayarda dizili." ifadelerini kullandı.

Ülgen, "Ahmet Kabaklı'nın 1847'de Yunus Emre ile başlayan yazısında nasılsa, son zamanına kadar aynı şekilde devam eden bir üsluba sahip. Milli değerlere, İslami kültüre hakim çok kıymetli bir kalem kahramanıdır." değerlendirmesini yaptı.

"Herhangi bir hazırlık yapmadan çok güzel konuşabilirdi"

Zeki Gezer ise mansiyon ödülü aldığı bir şiir yarışmasının ödül töreni için İstanbul'a geldiğini belirterek, "Şiir yazdım yarışmaya gönderdim. Beşinci, altıncı ve yedinci olanlara kitap ödülü veriyorlardı hedefim onu almaktı. Mansiyon aldım ama hangisini aldım diye merak ediyordum. Okulun son haftası davet mektubu geldi. İstanbul'a 29 Mayıs 1985'te geldim beş saat süren bir programdı. Ahmet Kabaklı, Agah Oktay Güner ve Yavuz Bülent Bakiler gibi isimler vardı. Bizim için bir kültür çarpmasıydı. Lise öğrencisiyim yaşım 19 ve karşımda bu isimleri görüyorum... Ben o zamana kadar İstanbul'da üniversite okumayı düşünmüyordum, öyle bir cesaret, güç, ümit ve beklentim yoktu. Bir sene sonra yaptığım üniversite tercihlerinden 9'unun 7'si İstanbul oldu." şeklinde konuştu.

Ahmet Kabaklı ile 1986'dan 2001'e derginin hazırlanma sürecinde şahit olduklarına değinen Gezer, "Her ayın başında Ahmet Kabaklı hoca toplantı yapardı. Eğer gündem belliyse gündeme dair yazılar sipariş edilir söylenir, eğer gündem yoksa eldeki yazıları okunur değerlendirilirdi. Bir hiyerarşi vardı, yazılar ve şiirler ona göre sıralanırdı." dedi.

Kabaklı'nın iyi bir yazar ve iyi bir hatip olduğunu vurgulayan Gezer, "Herhangi bir hazırlık yapmadan irticalen çok güzel konuşabilirdi, hele kızdırırsanız daha güzel konuşurdu. Yazdığı yazıyı birkaç sefer elden geçirirdi. Daktiloyu Q veya F değil A klavye kullanırdı, vakıfta o klavyenin örneği var. Gezileri olurdu. Bir sefer 1990'lı yıllarda eşiyle birlikte benim evime de gelmiştir, ben askerdeyken eşime para göndermiştir. Allah rahmet eylesin." diye konuştu.

Daha sonra konuşmacılar katılımcıların sorularını cevapladı ve hatıra fotoğrafı çektirildi. Toplantıya katılanlara Ahmet Kabaklı'nın "Mabet ve Millet" isimli eseri, Türk Edebiyatı Vakfı tarafından hediye edildi.

Toplantının ardından konuşmacılar ve dinleyiciler, Ahmet Kabaklı'nın mezarını ziyaret ederek dua etti ve Kur'an-ı Kerim okudu.

VEFATININ 24.YILINDA AHMET KABAKLI

30.05.1924 yılında Elazığ-Harput'ta dünyaya gelen ve 8.02.2001 yılında ve 76 yaşında rahmetli olan Kabaklı hoca Eyüpsultan mezarlığında defnedilmiştir. Türk Edebiyatı Vakfının da kurucusu olan Ahmet KABAKLI her yıl kabri başında ve TEV'de sevenleri ve aile bireyleri tarafından anılmaktadır. Ayrıca her Cumartesi'de farklı sohbetler ile hoca yaşatılmaktadır.

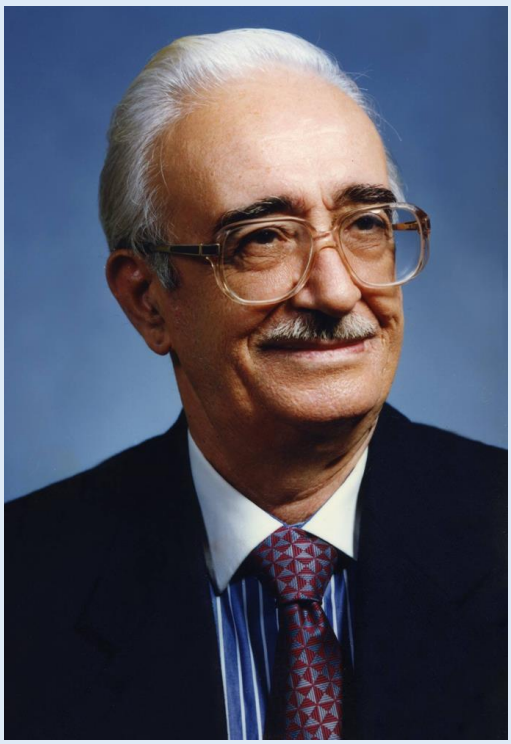
İlk, orta, lise tahsilini Elazığ'da, yüksek öğrenimini İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Türkoloji bölümünde tamamladı.1956 yılında Tercüman gazetesinin düzenlediği fıkra yarışmasında iki kişi ile birlikte kazanarak aynı gazetede yayın hayatına başladı. Diyarbakır ve Manisa liselerinde edebiyat öğretmenliği yağtı.1958-1960 yıllarında ise Çapa eğitim enstitüsünde yine edebiyat öğretmenliğine devam etti.1960 yılında hukuk fakültesi eğitimi de yaparak, kısa süreliğine de avukatlık mesleğini icra etti.1969-1974 yıllarında ise İstanbul yüksek öğretmen okulunda öğretim görevlisi olarak çalışıp emekli oldu.1978 yılında TEV'i kurdu ve 1990 yılına kadar Tercüman gazetesinde. daha sonra Türkiye gazetesinde 'GÜNIŞIĞI' köşesinde makaleler kaleme aldı.1997 yılında ise MEB ve STK'lar tarafından ŞEYHÜLMUHARRİRİN ünvanı alarak yazarların üstadı payesine layık görüldü. Türkiye'de ve dünya Türklüğünde önemli yeri olan KABAKLI hoca birçok eserleri ile de ilim, irfan sahibinin yetişmesinde önemli bir yer almıştır. Bu eserlerden birkaçı ise;

GÜRKAN ÖZENSOY

Kültür Emperyalizmi
Müslüman Türkiye
Mehmet Akif
Yunus Emre
Sohbetler
Temellerin Duruşması
Şairler Sultanı Necip Fazıl
Fatih ve İstanbul
İrfan ve İnsan
Ejderha Taşı

vd. daha birçok eser bırakmıştır. Konuşmalarına ve yaşam tarzımıza örnek teşkil eden söylemlerine geçmeden önce benim de aynı duyguları paylaştığım yaşanmışlıklarını rica ettiğim kıymetli gönül dostum olan Sayın Ethem GÜLTEKİN kardeşimin yaşanmış anektodlarını da bahsedelim. Ahmet Kabaklı hocamla birkaç sefer karşılaşmıştık ama ilk defa Sultanahmet Türkistan aşevinde ara ara rahmetli Sayın Servet Kabaklı ve arkadaşlarla buluşup sohbet ediyorduk bir gün yine Türkistan aşevinde buluştuk. Ahmet Kabaklı hocamda oradaydı ilk defa sohbet etme fırsatı buldum. Kibarlığı ve naif sesiyle, "Bakın çocuklar bu ülkenin sizin gibi beyni güzel gençlere ihtiyacı var ülkenize sahip çıkın. Bir daha bu coğrafyada böyle bir cumhuriyet kurmak ve bir ATATÜRK bulmak imkânsız ve size, gençlerimize çok görev düşüyor gelecek neslinize de bunları anlatın." dedi. O gün Ahmet hocam ile iki üç saat

sohbet ettik. Bir gün Servet Kabaklı abim beni aradı Ozan Arif (her ikisine de rahmet olsun) ile beraberiz seninle Arif abinin bir işi var müsaitsen geleceğiz dediler. Beraber iş yerime geldiler Ahmet hocam Florence Nightingale Hastanesi'nde yatıyordu. Önce hocayı ziyarete gittik. Beni görünce çok memnun oldu. (bende eşim ile beraber hastane de birkaç kez ziyaret etmiştim) Ahmet hocamla son görüşmemdi. Servet abim Ahmet hocanın yanında kaldı ben de Arif abiyle hastaneden ayrıldık. Kısa bir süre sonra Ahmet hocamızın vefat haberini aldık. Onun bu gidişi Türk dünyasına büyük bir kayıp yaşatmıştır. Mekânı cennet olsun. Onu hep güzel anacağız. Yine farklı günde bir konuşmasında 'Allah saklasın Türkiye olmaz ise, şu devlet, şu bayrak, şu dil, şu kültür, şu musiki, şu milli varlık olmazsa her şeyimizi elimizden alırlar, Ağrı'nı, Marmara'nı, Erciyes'ini, Ege'ni, Çukurova'nı, seni de, sülaleni de, mezhebini de, ırkını da, dinini de sınıfını da köle ederler… Topla aklını başına, kendine gel, başkaları getirmeden' demiştir. Yine bir başka konuşmasında 'Milletleri diğerlerinde ayıran ve kozmopolitlikten kurtarıp şahsiyet haline koyan yalnız ve sadece bu iki unsurdur. MİLLİ KÜLTÜR VE İLİM'. Yine bir başka sözü ise Kültür Emperyalizmi adlı eserinden 'DÜNYADA YALNIZ FAZİLET, SAMİMİYET BİRDE CESARET YAŞAR' demiştir bu ve bunun gibi yüzlerce söylemini yaşam tarzımıza katarak bizim bu günlere gelmemize vesile olan KABAKLI hocamızı ALLAH(CC) Peygamber efendimize komşu etsin inşallah, rahmet diliyorum ve son olarak ta şöyle bitireyim. SÖYLEMLERİN BİZE HER ZAMAN İYİ BİR İNSAN VE KÜLTÜR ELÇİSİ OLACAKTIR. Bütün sevdiklerin adına size rahmet diliyorum.

Kabaklı Hoca mezarı başında anıldı

ÇAYDAÇIRA/İSTANBUL

Türk Edebiyatı Vakfı'nın Kurucusu, Edebiyat Tarihçisi, Gazeteci ve Yazar Şeyhül Muharririn Ahmet Kabaklı, vefatının 24. yılında İstanbul'daki mezarı başında dualarla anıldı.

Elazığ'ın yetiştirdiği; Köşe yazıları ve yazılı eserleriyle gençliğe yol göstermeye çalışan, Şeyhül Muharririn Ahmet Kabaklı, vefatının 24. yıl dönümünde Eyüp'te Pierre Loti Tepesindeki mezarı başında anıldı. Anma Programına Türk Edebiyatı Vakfı Başkanı Serhat Kabaklı, ailesi, vakıf üyeleri ve sevenleri katıldı.

Şeyhül Muharririn Ahmet Kabaklı'nın anma programında konuşan Türk Edebiyatı Vakfı Başkanı Serhat Kabaklı, merhum Ahmet Kabaklı'nın Türkiye'nin önemli bir değeri olduğunu ifade ederek, anma programına katılan sevenlerine teşekkür ederek: "9 Şubat günü çıkan gazeteler Kabaklı Türkiye'dir diye manşet attılar. Gerçek buydu zaten. Ahmet Kabaklı hoca Türk İslam Dünyasının çimentosuydu. Birleştirmek için elinden gelen her şeyi yaptı. Bizde Türk Edebiyatı Vakfı olarak bu bütünleştiriciliği sonuna kadar götürmeye azimliyiz." dedi.

Gök kubbemize adanmış ömürler

Ahmet Kabaklı hocamızın hayat hikayesini okurken güçlü bir milli idareye sahip okumayı seven ve fikirlerinden yılmadan yaymaya çalışmış. Kubbemizin altın tozlarını yutmuş ve yine gök kubbemize anlatmış. Kelimelerin elinden tutup fikirlerini anlatmaya çalışmış. Okumuş okumuş okumuş. Fikir adamı olmanın tohumları Harput'ta çocukken kulağına üflenmişti. Nesillerin gözü kulağı dili olmuştu çağının uzak görüşlü insanıydı bir adım öteyi düşünmeyi her alanda kendini yetiştirmiş bir özne bilgi doğruysa korkusuzca savunmayı görev bilmişti. Şimdi geçtiği yerlerden ben de geçiyorum bir tılsım bir iz bir fikir bulmak için onu nasıl yazacaktım doğruluk erdem incelik.

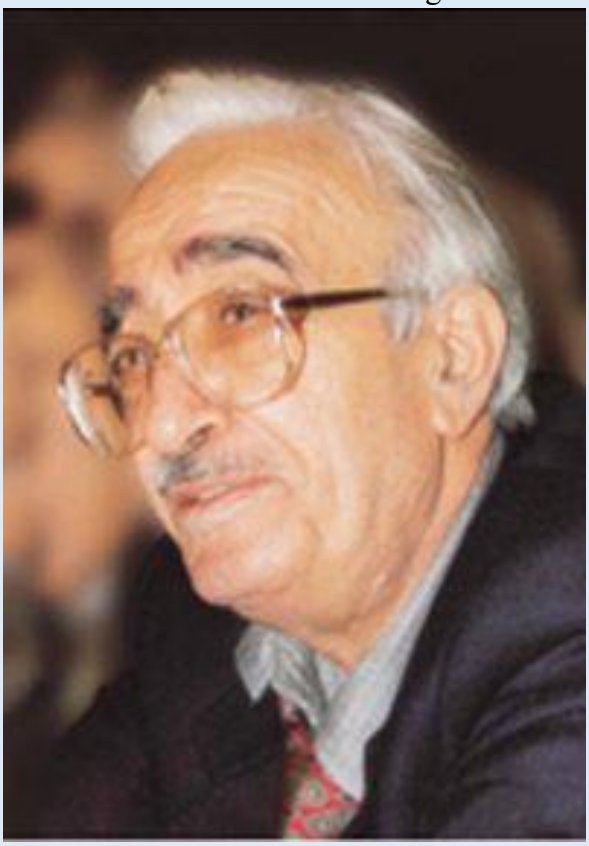

OYA ORHAN

Belki memleketimde büyüyen bir çocuk beni merak eder diye izler bırakmış. Şimdi o izleri sürüyorum ne okudu ne yazdı ne bıraktı. Bizi bizden başkası yazamaz milli ruh aynı topraklarda doğmak benim için bir öncelikliydi.

Ortak bir dil kültür ve medeniyet dilini konuşuyordu ve yazıyordu. Halk kültürünü anlamaya çalışırken izlerini sürdüklerim karşıma çıkıyor. Bir kalem gibi dik durmak ne demekti elini yüzünü Harput'un yarı çavuş üç lüleli dabakhaneden gelen sularla yıkayıp efsunlanmıştı.

Önce memleketim, önce kendi dilim kendi tarihim dedi gurbette yaşarken de içi memleketi için sızladı. İrfan kalemiyle satırlara iz bırakırken Halk kültürünü halkının haklarını önemsiyordu. Kılıçtan keskin kalemiyle edebiyatı sırtına alarak memleket meselelerine dokundu. Bağnazlık yoktu her kesimden yazarları okudu kimsenin adamı olmadı dergilerinde siyasetten uzak derdi memleket olan bir Elazığlıydı. Edebiyat dergilerini onun gençlik aşısıydı. Gelecek nesillere iyi ne aktarabiliriz kaygısındaydı. Yenilikçiliğin yanı sıra geleneklerine bağlı olarak gençlere ışık tutacaktı. Şimdi düşünüyorum da fikir insanları ölmez fikirleriyle yaşar. Bizlerde memleketimiz için ne yapabiliriz kaygısında olmalıyız. Ahmet Kabaklı hocamızın hayatını fikirlerini okurken biz ne yapabilir diye düşündüm onun mirasını gelecek nesillere nasıl aktarabiliriz. Memleketimizin özünü, milli kavramlarımızı değerlerimizi korumak için dimdik bir kalem olmak için efsunlu yolda yürümeye devam etmeye söz verdim.

REKLAMLARINIZ İÇİN
0553 253 30 90 ARAYINIZ...

Aydın'da "Stres, Öfke ve Kaygı Yönetimi" Konferansı

ÇAYDAÇIRA/AYDIN

Aydın Elazığlılar Kültür ve Dayanışma Derneği tarafından düzenlenen ve Aydın Gençlik Merkezi'nin ev sahipliği yaptığı "Stres, Öfke ve Kaygı Yönetimi" konulu konferans, yoğun katılımla gerçekleşti. Etkinlik, "Harput'tan Aydın'a Kültür ve Bilgi Yolculuğu" kapsamında düzenlenen buluşmalardan biri olarak, akademi ve kültürü bir araya getirdi.

Konferansa akademisyenler, öğrenciler, Aydın Elazığlılar Kültür ve Dayanışma Derneği Başkanı Necati Gür, Aydın Gençlik Merkezi Müdürü İmran Dargın ve birçok davetli katıldı. Programın konuşmacısı, Ankara Elazığ Kültür ve Tanıtma Vakfı Başkanı ve Yüksek İhtisas Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Kadirhan Sunguroğlu, stres, öfke ve kaygının bireylerin hayatındaki etkilerini ele alarak, bu duyguların sağlıklı bir şekilde yönetilmesine yönelik önemli bilgiler paylaştı. Ayrıca, bir Elazığlı olarak hemşerileriyle bir arada olmaktan büyük mutluluk duyduğunu ifade etti.

Konferansın ardından katılımcılar, Aydın Elazığlılar Kültür ve Dayanışma Derneği binasında bir araya gelerek geleneksel Kürsübaşı programını gerçekleştirdi. "Harput'tan Aydın'a Kültür ve Bilgi Yolculuğu" etkinlikleri çerçevesinde kültürel mirasın yaşatılmasına katkı sunan bu buluşmada, Elazığ'a özgü türküler eşliğinde dostluk ve birlik duygusu pekiştirildi.

Gecenin sonunda Aydın Elazığlılar Kültür ve Dayanışma Derneği Başkanı Necati Gür, Prof. Dr. Kadirhan Sunguroğlu'na Elazığ'a özgü semboller içeren bir anmalık takdim ederek, kıymetli katkılarından dolayı teşekkür etti. Ardından Aydın Gençlik Merkezi Müdürü İmran Dargın, değerli hocaya günün anısına bir tablo hediye ederek teşekkürlerini sundu.

Hem akademik hem de kültürel anlamda dolu dolu geçen bu etkinlik, "Harput'tan Aydın'a Kültür ve Bilgi Yolculuğu" kapsamında düzenlenen önemli buluşmalardan biri olarak hafızalarda yerini aldı.

Yazar Serhat Yabancı hemşerilerine tavsiyelerde bulundu.

Mutluluğun sırları…

YÜCEL ÇAKMAK
ÇAYDAÇIRA/İSTANBUL

Ekranların tanınan yüzü, Evlilik ve Aile Terapisti Serhat Yabancı, Kartal Elazığlılar Derneği'nde verdiği seminerde "Mutlu Aile Mutlu Toplum" söyleşisinde aydınlatıcı ve yol gösterici sözleriyle dikkat çekti.

İstanbul'da ilk kez hemşerileriyle buluşan Yazar Serhat Yabancı, "Mutlu bir evlilik, iletişimle sağlanır. Sorunsuz bekârlık olmadığı gibi sorunsuz evlilik de yoktur. Evlilikte her zaman sorun çıkacaktır. Sorun çıkmasını engelleyemeyiz ama sorunların çözüm yollarını geliştirebiliriz. Tıpkı balık tutmayı öğrenmek gibi. İki taraf da iletişim kanalıyla her sorunu çözebilir. Evliliğin virüsü: bencillik, bağımlılık, kontrolcülük ve sorumsuzluktur. Bunların olmaması için ise saygı ve kabul gerekir." dedi.

Söyleşisinde yen evli çiftler arasında yaşanan sorunlardan bahseden Serhat Yabancı, "Gelen çiftler genelde sorunu eşlerinde bulurlar. Kadınlar, erkeklerin ilgisizlik ve sorumsuzluklarından yakınırken, erkekler kadınların çok konuşması ve memnuniyetsizliğinden yakınırlar.

Çiftlerin bir kısmı “konuşamıyoruz” diye gelirler. Aslında sorun konuşamamaları değil, konuşmayı bilmemeleri ve yanlış yöntemlerle çözmeye çalışmalarıdır. Evlilikte ego savaşları ve kök aile problemleri de bir diğer önemli konu.
İletişimi sağlam olanın ilişkisi sağlam olur. İletişim her problemi çözer. Eşlere tavsiyem iletişimi bırakmamaları. Kadın için, ilgi görmek, sevildiğini hissettiği evlilik iyi evliliktir. Erkek ise evlilikte adam yerine koyulmak ister. Karşılıklı bu ihtiyaçların giderilmesiyle iyi bir evliliğimiz olabilir.” dedi.
Yaklaşık bir saat süren söyleşi sonrası Serhat Yabancı dinleyicilerin sorularını yanıtladı.
Kartal Cevizli’deki dernek binasında yapılan söyleşiye Dernek Başkan Vekili Murat Alp, yönetim kurulu üyeleri ve dernek üyeleri katıldılar.

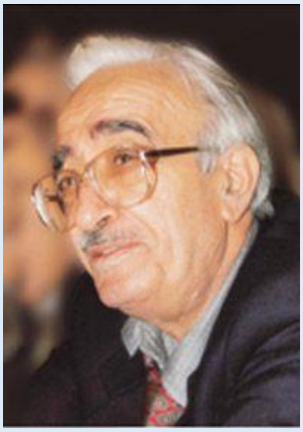
SERHAT YABANCI KİMDİR?

Serhat Yabancı 1979 yılında Elazığ'da dünyaya gelmiştir. Uzun yıllar aile, evlilik ve psikoloji konularında uzman olarak çeşitli görevlerde bulunmuştur. Seminerlerin yanında Bireysel-Çift Terapileri, konferanslar, eğitimler ve gazetelerde çalışmalar yapmıştır.
Serhat Yabancı, lisans eğitiminin ardından iki yüksek lisans daha yapmıştır. Orta düzeyde İngilizce bilen yazarın ilk kitabı 2013 yılında yayımlanmıştır.

SERHAT YABANCI KİTAPLARI

Son kitabı ‘Ben De Az Değilim’ adlı son kitabı ile popülerlik kazanan Serhat Yabancı'nın , 'Unutmak mı Affetmek mi?', 'Düşündüğüm Gibi Değil', 'Bütün Aşklar Tatlı Başlar"Evlenmeden- Boşanmadan Önce İyi Düşün', 'Bensiz Biz Olmaz' gibi önemli başarılara imza atmış kitapları bulunuyor.

ŞEYHÜL MUHARRİRİN AHMET KABAKLI

Ahmet Kabaklı, Elazığ'ın Kültür ve Edebiyat yakın tarihinin köşe taşıdır.

Ahmet Kabaklı, Türkiye'nin önemli edebiyatçılarından, kültür adamlarından ve fikir insanlarından biridir. 1924 yılında Elazığ'da doğan Kabaklı, yazıları ve eserleriyle Türk kültürüne büyük katkılarda bulunmuştur. Edebiyat, sanat ve fikir hayatındaki çalışmaları onu, özellikle muhafazakâr ve milliyetçi kesimde saygın bir isim hâline getirmiştir.

Ahmet Kabaklı, ilk ve orta öğrenimini Elazığ'da tamamladıktan sonra, İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü'nden mezun olmuştur. Akademik alandaki başarısını öğretmenlik yaparak pekiştirmiş, İstanbul'da çeşitli liselerde edebiyat öğretmenliği görevlerinde bulunmuştur. Daha sonra İstanbul Teknik Üniversitesi'nde de öğretim üyeliği yaparak akademik camiada da kendine önemli bir yer edinmiştir.

BİLAL CİVELEK

Ahmet Kabaklı, sadece bir akademisyen ve öğretmen değil, aynı zamanda aktif bir gazeteci ve yazar olarak da tanınmaktadır. 1972 yılında Türk Edebiyatı dergisini kurarak, genç yazarların ve şairlerin önünü açmış, geleneksel Türk edebiyatının korunması ve yeni kuşaklara aktarılması konusunda büyük çaba göstermiştir. Uzun yıllar Tercüman gazetesinde köşe yazarlığı yaparak, siyasi ve kültürel konulardaki görüşlerini geniş kitlelere ulaştırmıştır.

Ahmet Kabaklı, en çok Türk Edebiyatı adlı eseriyle bilinir. Bu eser, Türk edebiyatının tarihsel gelişimini ele alan kapsamlı bir çalışma olup, özellikle öğrenciler ve araştırmacılar için önemli bir kaynaktır. Bunun yanı sıra Temellerin Duruşması, Mabet ve Millet, Mehmet Akif, Yunus Emre gibi eserleriyle hem Türk edebiyatının önemli isimlerini tanıtmış hem de milli ve manevi değerlere vurgu yapmıştır.

Kabaklı, eserlerinde genellikle Türk-İslam kültürünü savunmuş, Batı karşısında Türk kimliğinin korunması gerektiğini vurgulamıştır. Onun bakış açısına göre, modernleşme Batılılaşma anlamına gelmemeli, Türk kültürü ve gelenekleri modernleşme sürecinde korunmalıdır.

Kabaklı, muhafazakâr ve milliyetçi bir düşünce yapısına sahipti. Yazılarında ve konuşmalarında, milli kimliğin ve manevi değerlerin korunması gerektiğini sıkça dile getirmiştir. Özellikle Tanzimat sonrası Batılılaşma hareketlerini eleştirerek, bu sürecin milli benliği zayıflattığını savunmuştur. Ona göre, Türkiye'nin kalkınması ancak kendi köklerinden kopmadan, milli ve manevi değerleriyle barışık bir modernleşme anlayışıyla mümkündür.

Ahmet Kabaklı, 8 Şubat 2001'de vefat etti. Geride bıraktığı eserler, fikirleri ve yetiştirdiği öğrencilerle Türk edebiyatına ve kültürüne büyük katkılarda bulunmuştur. Onun mirası, bugün hâlâ edebiyat ve kültür dünyasında yankılanmaktadır.

Ahmet Kabaklı, sadece bir yazar değil, aynı zamanda bir kültür savaşçısı, bir fikir adamı ve bir eğitimci olarak, Türk edebiyatına ve düşünce dünyasına önemli izler bırakmıştır. Onun eserleri ve fikirleri, Türk kültürünü ve edebiyatını anlamak isteyen herkes için büyük bir hazine olmaya devam etmektedir.

Ahmet Kabaklı'nın fikir hayatını yakından takip eden biri olarak, onun bütün fikirlerinden sevgi ve birlik beraberlik aktı.

Biz Elazığ gençleri olarak onun yaşadığı zamanlarda Elazığ'da yaşamamıza rağmen her yazısını dikkatle okur, takip ederdik. Bugün temeli sağlam fikirlere sahip isek bunu Şeyhül Muharririn Kabaklı hocamıza borçluyuz. Rabbim rahmet eyleye!

Birçok ses sanatkarına Udu ile eşlik eden Av. Ziya Yalçın, yaşam hikayesiyle de dikkat çekiyor.

Hem sanatkâr hem hukukçu

Cüppesiyle mahkeme koridorlarında adalet arayan Av. Ziya Yalçın, Uduyla da sanatını icra ediyor. Müzisyen bir ailenin ferdi olan Av. Ziya Yalçın'ın 50'ye yakın bestesi bulunuyor.

YÜCEL ÇAKMAK
ÇAYDAÇIRA/İSTANBUL

İstanbul'da iş ve sanat yaşamını sürdüren Elazığlı Av. Ziya Yalçın, besteleri ve şiirleriyle sanatseverlerin dikkatlerini çekmeye devam ediyor.

İstanbul Kartal İlçesi'nde yaşamını sürdüren Av. Ziya Yalçın, gündüz Adliye koridorlarında mesleğini sürdürürken akşamları ise müzikhollerde uduyla ünlü seslere müziğiyle eşlik ediyor. İstanbul Elazığ Kültür ve Yardımlaşma Derneği'nin kültür ve sanat etkinliklerine katılan Av. Ziya Yalçın'ı bu sayımızda konuk ediyoruz.

1958 yılında Elazığ'ın Aşağı Demirtaş (Holvenk) Köyü'nde doğan Av. Ziya Yalçın, 2 yaşında babası Mecit Yalçın'ın görevi nedeniyle Harput'a taşındılar. Eğitimci olan Mecit Yalçın Harput Yetiştirme Yurdu'nda Müdür Yardımcısı olarak görev yaptı.

İlkokulu Maden İlçesi'nde, ortaokulu Mezre Ortaokulu ve liseyi de Atatürk Lisesi'nde bitiren Yalçın, 1971 yılında ailesiyle birlikte İstanbul'a yerleşti. 18 yaşında bir fabrikada işe başladı. 1 yıl fabrikada çalıştıktan sonra Devlet Memurluğu sınavına girdi. Sınavı kazanıp memuriyet hayatı başlayan Yalçın, Kadıköy İlçesi Yel değirmeni Atatürk Kız Yetiştirme Yurdu'nda göreve başladı.

1974 yılında İstanbul Hukuk Fakültesi'ni kazanıp kaydını yaptıran Yalçın, Türkiye'de siyasi gerginliklerinin artması nedeniyle kaydını dondurup memuriyet hayatına devam etti. Memuriyet hayatını Bahçelievler Huzurevi, Maltepe huzurevi, Göztepe ve Metin Sabancı'daki sosyal hizmetlere bağlı kurumlarda sürdürdü. 2000 yılında Üsküdar Çocuk Esirgeme Kurumu'nda Müdür Yardımcısı olarak emekli oldu.

Müzik yaşamı…

6 yaşında babasından mandolin çalmaya başlamasıyla müzikle tanışan Yalçın, 11-12 yaşlarında Kanun, Bağlama ve Cümbüş çalmaya başladı. 12 yaşında Elazığ Halk Eğitim'de bağlama çalmaya başladı. 1968 yılında Elazığ Aile Çay Bahçesi'nde Mahalli Sanatçı Hulusi Gökdemir ile Fuat Harman'a sazıyla eşlik etti. Ziya Yalçın, 1973 yılında Cümbüşte Yavuz

Ünlü, Bateride Ziya Tunçtekin, Kemanda Şentürk Yalçın, Klarnette Harputlu Mustafa'nın oluşturduğu saz ekibinde Uduyla yer aldı.

İstanbul'da da memuriyetle birlikte müzik hayatını sürdüren Yalçın, 1974 yılında Kadıköy Halk Eğitim Merkezi korosunda yer aldı. Koro çalışmalarını yanı sıra1983 yılından itibaren çeşitli müzikhollerde ünlü isimlere uduyla eşlik etti. Bu isimler içerisinde Zekai Tuncay, Yılmaz Morgül, Vedat Çetinkaya, Gönül Yazar, Selami Şahin, Mustafa Sağyaşar, Hüner Coşkuner ve Yaşar Özel yer alıyordu.

Memuriyet hayatından emekli olan Ziya Yalçın, İstanbul'da özel bir müzik okulunda müdürlük yaparken bir yandan da başta Caddebostan Maksim olmak üzere müzikhollerde sanatını icra etti.

2006 yılında çıkan öğrenci affından faydalanarak, İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'ne geri dönen Yalçın, 2010 yılında okul bitirerek Avukatlık mesleğine başladı. Yalçın, halen Kartal İlçesi'nde kendi bürosunda Avukatlık yapmaktadır.

1991 yılında Sosyal Hizmetler Sendikasının kurucuları arasında yer alan Av. Ziya Yalçın bir yandan da İstanbul Elazığ Kültür ve Yardımlaşma Derneği'nin kültür ve sanat etkinliklerine katılmaktadır.

1979 yılında Binnur Yalçın'la hayatını birleştiren 1av. Ziya Yalçın birisi mühendis diğeri banka yöneticisi olan 2 kız çocuğu babası ve 3 torun dedesidir.

“Çöpçüler” eseri ağabeyinin

Av. Ziya Yalçın, Erkin Koray’ın söylediği “Çöpçüler” adlı şarkının bestekarı ve söz yazarının Ağabeyi Şentürk Yalçın’ın olduğunu iddia etti.

“Çöpçüler” adlı eser, Erkin Koray’la özdeşleşse de ve bu efsanesiyle her yerde anlatılsa da ne şarkının söz ve müziği Erkin Koray’a aittir ne de bu efsanenin gerçeklikle uzaktan yakından bir ilgisi vardır. Şarkının orijinal adı bile “Çöpçüler” değildir.

Çöpçüler’in daha doğrusu orijinal ismiyle *“Aşkımı Süpürmüşler”* adlı şarkının söz ve müziği 60’lı yılların sonunda Urfa’dan İstanbul’a şarkıcı olmak için gelen Ali Toprak’a aittir.

Mahlas’ı “Sokak Çocuğu Ali” olarak bilinmektedir.

Ziya Yalçın’ın Ağabeyi Şentürk Yalçın’ın 1968 yılında Adana 6. Kolordu Bando Bölüğünde askerlik görevini yaptığını ve “Çöpçüler” şarkısının o yılda bestelediğini ifade eden Yalçın, “Ağabeyim bestelediği eserini asker arkadaşı Ali Toprak’a hediye etmiştir. Ali Toprak da askerden sona İstanbul’a giderek kendi ismiyle plağa okumuştur.” dedi. Plak, 1971 yılında “Aşkımı Süpürmüşler” adıyla 45’lik olarak “Sokak Çocuğu Ali” adına çıkar ve yok satar.

1985 yılına gelirsek... Erkin Koray *“Ceylan”* albümünde şarkının ismini *“Çöpçüler”* olarak değiştirerek yayınlar. Orijinalinin aksine arabesk rock formunda seslendirdiği şarkı büyük kitlelere ulaşır.

Erkin Koray yıllar sonra katıldığı Candaş Tolga Işık’ın programında dikkat çeken bir açıklama yapıyor. *“Çöpçüler şarkısı da benim değildir. Ama ben onu öyle bir yorumlamışım ki, o artık benim olmuş.”* diyor.

1979 yılında Binnur Yalçın'la hayatını birleştirdi.

Aile boyu müzisyenler

Av. Ziya Yalçın ailenin tek müzisyeni değil. Yalçın Ailesinin diğer fertleri de müzikle uğraşıyorlar. Ağabey Şentürk Yalçın, diğer ağabey Erdal Yalçın ve Merhum kız kardeş Ayşe Yalçın, müziğin ritmine uyum sağlamışlar.

"Çöpçüler" eserinin ağabeyi Şentürk Yalçın'a ait olduğunu iddia eden Yalçın, ağabeyinin de birçok bestesi olduğunu dile getiriyor. Öte yandan mali müşavirlik yapan diğer ağabeyi Erdal Yalçın'ın birçok bestesinin TRT repertuvarında yer aldığını ifade etti. 1989 yılında genç yaşta elim bir trafik kazasında yitirdiği kız kardeşi Ayşe Yalçın'ın ise Boğaziçi Musiki Cemiyeti'nin icra heyetinde bulunduğunu belirtti. Yalçın, Merhum Ayşe Yalçın'ın 6 yaşında iken Kadıköy Kuşdili Park Gazinosunda Üstad İsmail Dümbüllü'nün kucağında sahneye çıkarak, "Ben Gamlı Hazan" şarkısını okuduğunu ifade etti. 1972 yılında yaşanan bu olaydan sonra kız kardeşinin Kadıköy'de lakabının "Ayşecik" olduğunu belirten Ziya Yalçın, o geceye kendisi de uduyla katıldığını söyledi.

Şiirleriyle dikkat çeken Yalçın'ın 50'ye yakın da bestesi de bulunuyor. Av. Ziya Yalçın, Bülent Ecevit'in eşi Rahşan Ecevit'in yazdığı "Mogan Gölü Kuşlarına Ağıt" adlı şiirini besteleyerek, 2004 yılında hediye etmiştir.

Son Şeyhü'l-Muharririn; Ahmet Kabaklı

Türk edebiyatının en önemli yazar ve düşünürlerinden olarak gösterilen hemşerimiz Ahmet Kabaklı'ya 14 Aralık 1996 yılında Aydınlar Ocağı ve 55 gönüllü kuruluşun desteğiyle düzenlenen törende, Şeyhül Muharririn (yazarların üstadı) unvanı verilmiştir. 2001 Yılında kaybettiğimiz hocamızı saygı ve rahmetle anıyoruz.

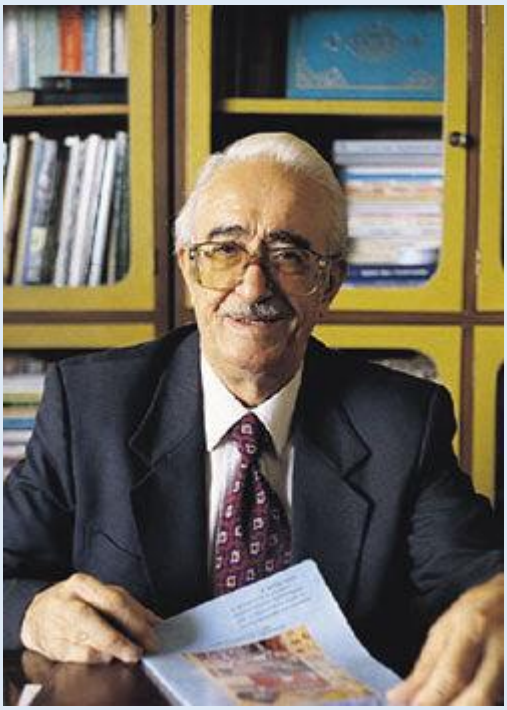

AHMET TAHİR ERDEM

Çocukluk ve lise yıllarını Elazığ'da geçiren Ahmet Kabaklı, Türk edebiyatının önemli yazar ve düşünürlerinden biri olarak kendisine haklı bir yer edinmiştir. Hem eserleriyle hem de toplumun kültürel yapısına yaptığı katkılarla Türk edebiyatında iz bırakan Kabaklı, aynı zamanda bir edebiyat eleştirmeni, gazeteci ve yayıncı olarak da tanınır. Özellikle Türk edebiyatının modernleşme süreciyle ilgili yazdığı eserlerle dikkat çeken Ahmet Kabaklı, yalnızca yazdığı kitaplarla değil, toplumun kültürel ve edebi düşünsel yapısına yön veren kişiliğiyle de öne çıkmıştır. Ahmet Kabaklı, Türk edebiyatına olan ilgisini daha öğrencilik yıllarında göstermeye başlamış ve sonraki yıllarda bu ilgiyi ciddi bir yazar kimliğine dönüştürmüştür. Yazarlık kariyerinde edebi türler arasında çeşitlilik göstermiştir. Roman, deneme, şiir, eleştiri ve araştırma türlerinde eserler vermiştir. Ancak Ahmet Kabaklı'nın en çok tanınan ve sevilen yönü, edebiyat eleştirmenliği ve kültürel araştırmalarıdır.

Kabaklı'nın edebiyat anlayışı, halkın değerlerine, geleneklerine ve tarihine derin bir saygı ile şekillenmiştir. Eserlerinde sıkça Türk milletinin geçmişine dair derin bir sevgi ve hürmet barındırır. Geleneksel Türk edebiyatının izlerini taşıyan Kabaklı, aynı zamanda batılı edebiyat akımlarını da araştırmış, ancak her zaman halkın sesini ve kültürünü ön planda tutmuştur. Ahmet Kabaklı'nın eleştirmenlik yönü de oldukça önemli bir yer tutar. Türk edebiyatı üzerine yazdığı sayısız makale, deneme ve eleştiri yazılarıyla, dönemin önemli yazarlarına ışık tutmuş, onların eserlerini derinlemesine inceleyerek topluma sunmuştur. Aynı zamanda edebi dilin ve dilin estetik değerinin korunmasına büyük önem vermiştir.

Yaklaşık 50 yıl öğreticilik vasfını kaybetmeyen usta yazar, 1960'ta Aydın'da iken başladığı

Ankara Hukuk Fakültesi'ni de tamamlayarak kısa süre avukatlık yaptı. Kabaklı, 1969'dan itibaren İstanbul Yüksek Öğretmen Okulu'nda öğretim üyesi olarak çalıştı.

Emekliye ayrıldığı 1974'te Türk Musikisi Devlet Konservatuarı'nda edebiyat dersleri vermeye başlayan Kabaklı, 1972'de Türk Edebiyatı dergisini, 1978'de ise Türk Edebiyatı Vakfı'nı kurdu.

Tercüman gazetesinde 1990'a kadar çalışma hayatına devam eden Kabaklı, 1990'dan sonra da Türkiye gazetesindeki köşesinde makaleler kaleme aldı. Eserlerinde Harput'un ve yaşadığı dönemin izleri görülen yazar, 1995'ten itibaren Türk Dil Kurumu asil üyeliği görevini de sürdürdü.

Toplumculuk ve Geleneksel Değerler

Yazılarında geleneksel Türk kültürüne, ahlaki değerlere ve halkın ortak yaşam biçimlerine büyük önem veren Ahmet Kabaklı, toplumculuk anlayışını, halk edebiyatının özelliklerinden beslenen bir tarzda

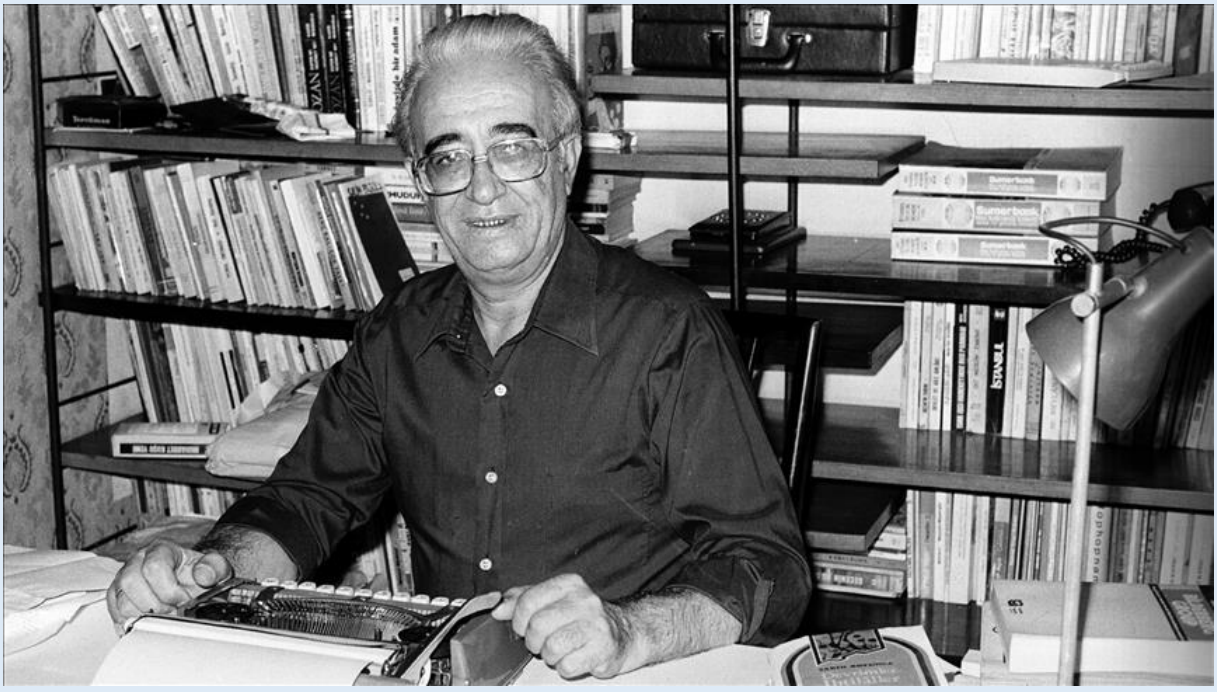
benimsemiş ve eserlerinde halkı, halkın yaşadığı zorlukları ve onların değerlerini sürekli olarak vurgulamıştır. O, edebiyatın halkın sesi olması gerektiğini savunmuş ve bu anlayışı eserlerine yansıtmıştır.

Ahmet Kabaklı'nın Etkisi ve Mirası

Kabaklı hocamız, Türk edebiyatına kattığı eserlerle hem edebiyat camiasını hem de okuyucuları derinden etkilemiştir. Özellikle edebiyat eleştirisi alanındaki katkıları, günümüzde hala geçerliliğini korumaktadır. Ahmet Kabaklı, hem geçmişten hem de gelecekteki kuşaklar için edebi bir yol gösterici olmuştur. Yazarın hayatı boyunca yazdığı denemeler, edebiyat eleştirileri ve toplumsal analizleri, onun Türk kültürünü ve edebiyatını daha iyi anlama çabasıyla şekillenmiştir.

Geçmişinden ilham alan yazar

Üniversiteyi kazanana kadar Elazığ'da okuyan Kabaklı'nın kültürel yapısı burada şekillenmiş, şehrimizin yüksek manevi değerleri ona tüm hayatı boyunca ışık tutmuştur. Harput'un kültür atmosferiyle şekillenen hayal dünyası tüm yazın hayatı boyunca kendisini göstermiştir. Ahmet Kabaklı, Türk edebiyatının derinliklerine inen, halk kültürüne saygı duyan, edebi değerleri yaşatmayı amaçlayan önemli bir yazardır. Türk edebiyatına hem teorik hem de pratik anlamda katkı sağlamış ve bu yönüyle kendisinden sonraki kuşaklara da ilham kaynağı olmuştur. Eserleri, bugün dahi Türk edebiyatı üzerine yapılan çalışmalarda büyük bir öneme sahiptir. Ahmet Kabaklı, Türk kültürünün korunması ve modernleşmesi arasındaki dengeyi kurarak, edebiyat dünyasında silinmeyen bir iz bırakmıştır.

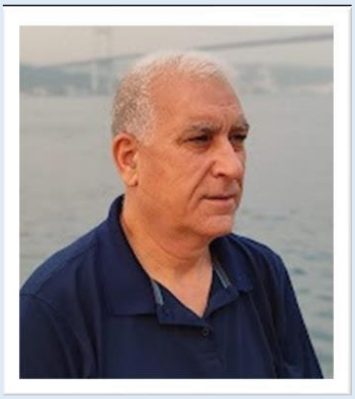

REKLAMLARINIZ İÇİN
0553 253 30 90
ARAYINIZ...

AHMET KABAKLI

Bazen Cumhuriyet'in ilanına tanıklık edenlerin ya da Cumhuriyet'in ilk yıllarında doğanların şanslı olduğunu düşünürüm. "Her yeni başlangıç insana heyecan verir," diyenlerin haklı yanları vardır. Ancak altı asırlık Osmanlı'nın, üç yüzyıl süren yıkılış sürecinin ardından, Rus tehdidini yaşayıp, Balkan bozgununu göğüsleyip, Çanakkale ve diğer cephelerde tükenen bir milletin, son nefesinde kazandığı Kurtuluş Zaferi'yle adeta küllerinden doğmasını izleyenlerin hissettiklerini anlamamak mümkün müdür?

Harput'ta da bu heyecan büyük bir coşkuyla yaşanmıştı. Büyüklerimizden bunu çok dinledik.

MEHMET ALİ TALAYHAN

Ellerini, ayaklarını, gözlerini, gençliğini cephelerde bırakmış gazilerin, yüzlerindeki derin yaralara rağmen vakur duruşlarını gördüğümde hissettiğim o derin duyguyu hâlâ hatırlıyorum. Bizim nesil, bu manzaralara çok şahit oldu. Bir bacağı olmadan, koltuk değnekleriyle hayata tutunanların mücadelesini, görme yetisini kaybetse de hayata olan merakından vazgeçmeyenlerin azmini izledik. Onlar asla şikâyet etmeden yaşadılar; çünkü bilirlerdi ki vatan, ancak böyle bir fedakârlıkla ayakta kalabilirdi. İşte bu ruh, yeni ve genç Türkiye Cumhuriyeti'nin en sağlam dayanağı oldu.

Genç Cumhuriyet'in ilk yıllarında, Türk irfanının mümtaz merkezlerinden birinde dünyaya gelen Ahmet Kabaklı da bu gençlerden biridir. 1924 yılında Harput, her ne kadar eski görkemini büyük ölçüde yitirmiş olsa da hâlâ bir kültür merkeziydi. Hayatın eskiye nazaran daha sönük olduğu bu dönemde bile, sözü dinlenen Harputlu büyükler vardı. Her ne kadar bu irfan, Mezre'ye -yani bugünkü Elâzığ'a- taşınarak orada devam etmişse de asıl merkezin Harput olduğu herkesçe biliniyordu.

Cumhuriyet'in ilanından on dört yıl önce yaşanan tehcir, bu dönemin tarihî önemini daha da artırıyordu. Harput, köyleri, ilçeleri ve kasabalarıyla büyük bir merkez olma vasfını uzun yıllar korumuş, irfanî geleneğin temsilcileri bu mirası yaşatmak için çaba göstermişti. Burada hem sözlü hem de yazılı kültür güçlüydü ve bu geleneğe gönül vermeyen neredeyse yok gibiydi. Bu devri yaşayarak anlamanın, insan hayatını derinden biçimlendirdiğini söylemek zor olmasa gerek. Harput'un köklü irfanı ve gelenekleriyle yoğrulan bir ailenin oğlu olarak, 1924 yılında dünyaya gelen Ahmet Kabaklı, işte bu kültürel atmosferin içinde şekillendi. Çocukken dinlediği sohbetlerin konularını, ileriki yıllarda okuduğu kitapların muhtevasıyla harmanladı ve böylece ruhunu besleyen güçlü bir fikrî kabiliyete ulaştı. Öyle ki, bu kabiliyet ona zamanla "Yazarların Şeyhi" unvanını kazandıracaktı.

O, ayakta kalmanın ancak kendi değerlerine tutunarak mümkün olacağını en iyi bilen münevverlerden biriydi. Hayatının anlamını, bütün Türk dünyasını aydınlatmakta gördü. Yazdığı kitaplar elden ele dolaşırken, günlük gazete makaleleriyle bir nesli adeta yeni doğmuş bir bebeğin annesinin sütüyle beslenmesi gibi fikirleriyle besledi. Onun takipçileri arasında yer alan bizler, her gün gazeteyi elimize aldığımızda başlıklarına göz atmadan önce mutlaka "Gün Işığında" köşesine yönelirdik. Ve bugün bile, koca bir nesil hâlâ Kabaklı'nın fikirlerinin izini sürmektedir.

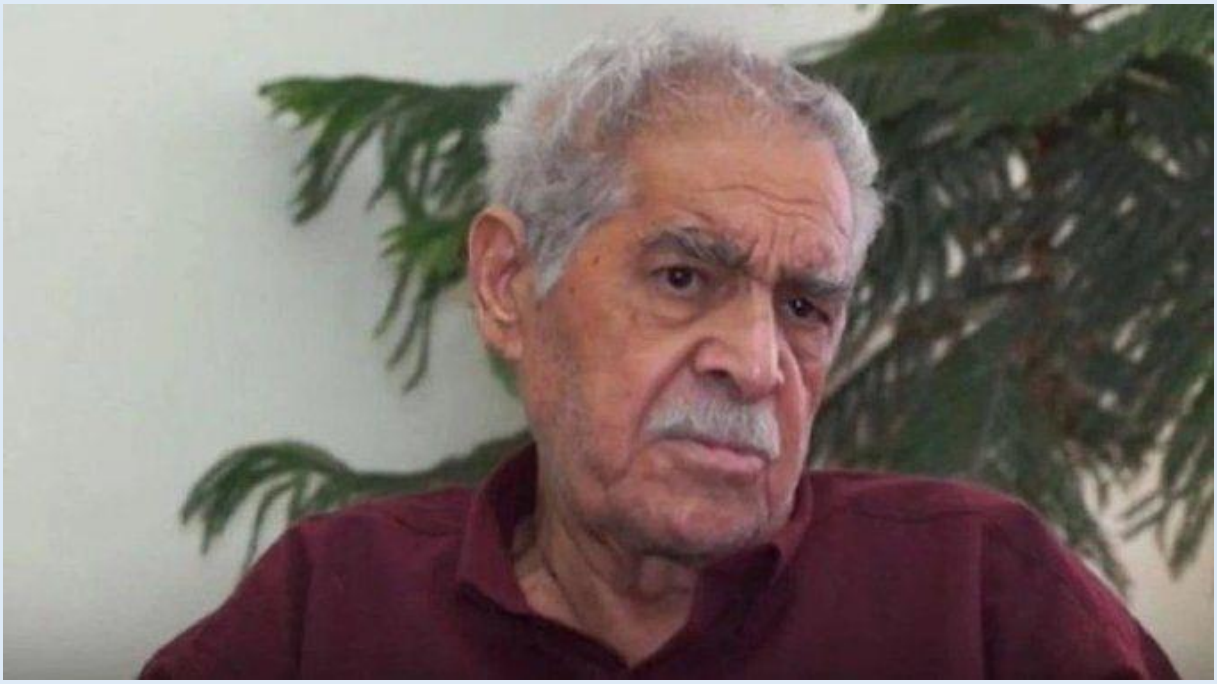
Ben de her İstanbul'a geldiğimde mutlaka yanına uğrar, elini öper, tavsiyelerini ve düşüncelerini dinlemekten büyük bir zevk alırdım. Bir defasında bana, *"Hep sen bizi ziyaret ediyorsun, bundan sonra fırsat buldukça biz de seni ziyaret edeceğiz,"* demişti. Kabaklı, sözünde durmuş ve birkaç kez ziyaretimize gelmişti. Bu buluşmalar, en iyi şekilde değerlendirilmiş ve onu hayranlarıyla büyük salonlarda bir araya getirmiştik. Saatler süren sohbetler, unutulmaz anlara vesile olmuştu. O sohbetlerde sık sık eski Harput irfanından bahsetmesi, beslendiği kaynağın derinliğini gözler önüne seriyordu.

Sağdan Sola: Ömer Kabaklı-Ahmet Kabaklı-Sıtkı Kabaklı

Anadolu seyahatlerine çıktığında gittiği her yere, düşünceleri ve davranışlarıyla dokunurdu. Bizim nesil, Anadolu'nun hemen her köşesinde bu manzaraları sıkça yaşamıştır. Biyografi okumanın zevkini tadanlar, Erol Ülgen'in yazdığı *"Ahmet Kabaklı"* (*) kitabını okuduklarında, "yazarlar şeyhi" olmasının bütün detaylarını zevkle takip edecektir. İstanbul'un, Türk dünyasının edebî mahfili olması, elbette bir tesadüf değildi. Bu zorlu iddia, Kabaklı'nın beslendiği kaynakları bir sistem haline getirerek faaliyete geçirmek için verdiği mücadelenin bir sonucudur; bunu rahatlıkla söylemek mümkündür. Doğumunun yüzüncü yılında (1924) ve vefatının da 24. Yılında Ahmet Kabaklı'ya rahmet ve mağfiret niyaz ederim. 08.02.2025 U.A.E

(*) Dr. Erol Ülgen, Yeni Yüzyıl Üniversitesi Öğretim Üyesi Ahmet Kabaklı Türk Kültürüne Hizmet Vakfı yayını. Cumhuriyetin 100. Yılı hatırasına basılan eserler arasında çıkmıştır. İsteme adresi: Türk Kültürüne Hizmet Vakfı (https://www.tkhv.org.tr/)

Faris Hoca vefat etti

ÇAYDAÇIRA/ELAZIĞ

Elazığ'ın tanınmış isimlerinden kanaat önderi Siyasetçi ve Eğitimci Faris Aksakal, tedavi gördüğü özel bir hastanede hayatını kaybetti. Kanal Fırat Televizyonu Ana Haber Spikeri Serkan Aksakal'ın amcası olan Faris Aksakal, 20 Şubat 2025 tarihinde tedavi gördüğü özel bir hastanede hayatını kaybetti. Faris Aksakal 22 Şubat Cumartesi günü öğle namazına müteakip İzzetpaşa Camisi'nde cenaze namazı kılınarak Korucu (Genefik) Köyüne defnedildi.

Faris Aksakal 01.01. 1945 yılında merkeze bağlı Korucu Köyü'nde doğdu. Faris Aksakal öğretmenlik, okul yöneticiliği başta olmak üzere Milli Eğitim kademelerinde yöneticilik yaptı. Ayrıca bir dönem siyaset yapan Aksakal, Mehmet Ağar'ın Milletvekili olduğu dönemde DYP İl Başkanlığı görevini yürüttü.

Merhum Faris Aksakal'a Allah'tan rahmet, başta Serkan Aksakal olmak üzere ailesine ve sevenlerine başsağlığı diliyoruz.

Nazilli'de Elazığ Rüzgârı Esti

ÇAYDAÇIRA/AYDIN

Aydın Elazığlılar Kültür ve Dayanışma Derneği (AYED) tarafından düzenlenen Elazığ Kürsübaşı Gecesi, Nazilli'de büyük bir katılımla gerçekleştirildi. Elazığ kültürünü tanıtmak ve hemşeriler arasındaki dayanışmayı güçlendirmek amacıyla organize edilen etkinlikte, geleneksel kürsübaşı geleneği yaşatıldı. Gece boyunca Elazığ'a özgü türküler söylenirken, halaylar çekildi ve geleneksel oyunlar oynandı. Katılımcılar, eğlenceli anların tadını çıkarırken, memleket özlemini bir nebze olsun giderdi.

Etkinliğin açılış konuşmasını yapan Aydın Elazığlılar Kültür ve Dayanışma Derneği Başkanı Necati Gür, Elazığ kültürünü yaşatmak adına dernek olarak birçok çalışma yürüttüklerini belirterek şunları söyledi:

"Bugün burada, Nazilli'de yaşayan kıymetli hemşerilerimizle bir araya gelerek Elazığ'ın zengin kültürel mirasını yaşatmanın ve paylaşmanın mutluluğunu yaşıyoruz. Kürsübaşı, bizim kültürümüzde sadece müzikli bir eğlence değil, aynı zamanda birlik ve beraberliğin simgesidir. Bu güzel gecenin hazırlanmasında emeği geçen tertip komitesindeki değerli hemşerilerim Erhan Aydın, Dr. Hasan Yıldırım, Esin Ülkü Beyazıt, Mehmet Suna, Zülfü Öztek, Emin Koçak ve Av. Alper Kağan Tatar'a yürekten teşekkür ediyorum."

Gecede misafirlere Elazığ mutfağının eşsiz tatları da ikram edildi. Katılımcılar, Elazığ usulü çiğ köfte, Elazığ Peynirli Ekmeği ve Çedene kahvesi eşliğinde, yöresel lezzetlerin keyfini çıkardı.

Gecenin ilerleyen saatlerinde Elazığ yöresine ait türküler eşliğinde halaylar çekildi ve unutulmaz anlar yaşandı. Etkinlik, Elazığ kültürünü yaşatmaya yönelik bu tür organizasyonların ne kadar önemli olduğunu bir kez daha gösterdi. Aydın Elazığlılar Kültür ve Dayanışma Derneği, ilerleyen dönemde de benzer etkinlikler düzenleyerek kültürel değerleri gelecek nesillere aktarmaya devam edeceğini belirtti.

DİYARBAKIRLI NİNE

Misafirimiz Diyarbakır'dan gelmiş yaşlı kimsesiz pamuk bir fakir ninemizdi. Annemle biz adını bilmediğimiz bu yaşlı kimsesiz kadının adını geldiği şehirle özdeşleştirdik. Diyarbakırlı ninemin hikâyesi de hayli acıklıydı. Bu ninemiz Diyarbakır'da gençliğinde biriyle evlenip yerleşmiş Dicle'nin kıyısında kurulu Mezopotamya'nın en güzel şehrine. Ne yazık ki kader fazladan birkaç iyi rahat günü çok görmüş olacak ki, gençliğin en güzel çağında eşini ondan geri almış. Genç yaşında eşi ölünce fakirlik, yalnızlık ve çaresizlik onu bizim komşumuza kadar getirerek sığınmaya muhtaç etmişti. Çaresizce üç beş parça eşyasını tek bir eski tarihi tahta sandığına tıkayıp birinin yardımıyla otobüse bindirilip buraya yukarı şehir Harput'a gönderilmiş. Sizin anlayacağınız gidecek yeri olmadığı için sığıntı olmuş. Can ciğer olduğumuz güzel dostluk kurduğumuz aileye akşam gezmesi oturmaya gitmiştik.

İRFAN KARABULUT

İşte kader bizi nineyle geldiğinin ikinci akşamı tanıştırdı. Nur yüzlü güzel pamuk ve kırışık derili elleriyle ve yıllara meydan okuyan cılız bedeniyle asırlık Osmanlı kadınıydı gül yüzlü ninemiz. Ev sahibiyse huyunu suyunu davranışlarını bilmediği bu yabancıdan kendince haklı olarak gitmesini isteyecekti. Kısaca sabahla beraber kapıya koyacağını söyleyip koydu son noktayı iyi bildiğimiz komşumuz. O akşam geç saatlere kadar komşuda oturduğumuzu ve gecenin sonunda da nineyi alıp kendi evimize getirdiğimizi iyi hatırlıyorum. Zavallının sadece bir eski tahta tarihi el yapımı sandığı ve içinde değer verdiği birkaç hatırası vardı. Onu da sabah olunca ya babam gidip alacaktı ya da akrabaları bir şekilde bize gönderecekti. O soğuk kış gecesinde ben ve kardeşim sevinçli annem ise merhametinden dolayı mutlu ama buruktu. Yol boyunca evimize kardeşimle kahkaha ve şakalaşmalarla çok neşeli mutlu geldik. Büyüklerimizden muhtaç olana her daim el uzatılması nasihati duymanın dürtüsüyle ailece hep bir büyüğün bizimle olmasını severek istemişizdir. Ki bu hala da böyle devam ediyor. Hep gittiğim yerlerde bana mutlaka iyi kötü günler görmüş zorluklar yaşamış kişiler rastlamıştır. Kendi yaşamımda bu yaşlılardan manevi destek alıp hayatta emin adımlar atmışımdır. Neyse konumuza dönecek olursak ertesi günün sabahını yoksul evimizde yabancı birinin varlığıyla fakir ama neşe içinde karşıladık. Nine bizden evvel uyanmış sabah namazını kılmıştı. Kalın tahtadan yapılmış açık alanda bahçelerde oturulan kerevit, bank versiyonu makata bağdaş kurup oturmuştu. Elinde tütün tabakasını açmış sigara sarıyordu. Yanında kendi gibi tarihi muhtar çakmağı, tütün tabakası ve bakırdan yapılı göz nuruyla işlenmiş minik avuç içi kadar bir kül tablası vardı. Ben sevinç ve merakla yanına gidip ne yaptığına bakıyordum. Çünkü kadınlar gördüğüm kadarıyla sigara içmezlerdi. Bu kurala yaşlılığı sebep sayamazdım. Yani çocukta olsam çevremdeki büyüklerimden böyle görmüştüm. Tabakasından kanı çekilmiş kuru, titrek parmak uçlarıyla aldığı bir çimdik tütünü baş ve işaret parmakları arasına sıkıştırdığı ince beyaz kâğıda usulca serip bıraktı. Sonrada tabakasını kapayıp sol tarafına bıraktı. İki elin parmak uçlarıyla tekrardan içinde serili tütün bulunan sigara kâğıdını oval şekilde birkaç kez yuvarlayıp ileri geri hafif yumuşak parmak hareketleriyle silindir haline getirdi. Ardından sigara kâğıdının dışta kalan ucunu diliyle hafif ıslatıp birbirine yapıştırdı. Sonrada hazır olan sigaranın bir ucundaki fazla kâğıt parçasını içe doğru kıvırıp o susuzluktan kavruk, kurumuş, çatlak ve nikotinden sararmış toprak renkli dudak aralarına ürkekçe

Düşünceli ve hareketleri bir filmin ağır çekimi gibi çok yavaşçaydı. Başını hafif yan yatırıp sağa eğimle ileriye çakmağa doğru bir bakış fırlatıp telepatikçe 'neredesin' demekti bu. Çakmaksa bu sadık efendisinin isteğiyle irkilip ateşiyle sigarayı yakmaya amade bir edayla

kendisini çoktan hazırlamıştı. Kendini o narin şefkat dolu ellerde alevinden çok daha sıcak ve güvende hissediyordu çakmak. Diyarbakırlı ninem son bir gayretle kolunu ok gibi bir fırlatışla uzanıp çakmağı aldı. Sağ elindeki muhtar çakmağını sigaraya yakın tutup bin bir emek verip yaptığı eserini acımadan tutuşturdu. Sigaranın katlı kâğıt ucu alevi görünce hemen sevgilisine kavuşmuş gibi arsızca sarıp sarmaladı. Ninem sonrada elindeki çakmağı sigara tabakasının üzerine bıraktı. Ağırdan ağıra ve yarına acelesi olmamışçasına kendini yıllarını gençliğini yakar gibi, sarma tütünden yapılı kaçak sigarasından upuzun derin nefesler çekiyordu. Konuşurken gırtlağından çıkan sesi sert asabi keskindi. Bana hep "akıllı olmazsan seni tumanıma koyarım" dediği halde bu tatlı ihtiyardan hiçbir zaman korkmadım. Tuman dediğimiz ise kadınların rahat hareket etmesi için giydikleri yöresel şalvardır. Genelde yaramaz çocukları sakinleştirmek için kadınların aralarında biz çocuklara uslu durmazsan seni tumanıma, kara donuma (şalvar) koyarım diye korkuttukları bir cümleden ibaretti. Bu söz kardeşimde şok etkisi yapmış hep korkmuştur.
İşte yaşlı kadının bize gelişi böyle oldu. O bizimle belki bir kaç yılını rahat yaşadı, belki de sevgiyi geç bulup erken kaybetmesiyle öksüz kaldı. Bir gün Diyarbakırlı ninemiz öğlen namazını kılarken annem de ona hevesle gördüğü kadarıyla abdest almış ve yanında seccade serip namaza durmuştu. Oysa Alevi mezhepli olduğumuzdan geleneğimizde namaz kılmak yoktu. Büyüklerimizden öyle görüp öğrenmiş öyle de öğretiyorduk. Annemde ne namaz nede dua bilmediği için nenenin hareketlerini uygulayıp kendince içinden dua etmişti. Önce nine sonrada beraberinde annem namazını bitirdiler. Diyarbakırlı nine daha dudaklarındaki duanın sıcaklığı geçmeden, feryat figan etmeye, anneme kızmaya başladı.
Diyarbakırlı Nene: "Ana vıyy başıma gelen vah vah noli ha? Aaa gızım sen Allahtan gorh mi misin? Nedisin?
Senin yaptığın doğru bi şe deel heç deel. Allah yoluna sevabına namaz gılim niye benle dalğa geçisin? Günah ha ataşta yanisin ha. Bi daa ele etmiyesin gızım."
Annem: "Nolmuş ki ben bilmim içimden geli gılmağ istedim. Nası dua edili bilmim, saan bahtım elım yuzum yudum. Nolmuş kine Yanunda ayağda durdum aha bele eğüldüm gahtum. Ziyarete gettiğim kibi dua oğudum."
Nine ateş köpürmüş halde söylenerek sigara tabakasını ve çakmağını alıp tekrardan namaz kılmak için yerinden kalktığı makata oturdu. Diyarbakırlı nine oturmasına oturdu da sanki hıncını makat ve döşekten çıkarmak istercesine kıvranıp duruyordu. Kadının kızgın küskün olduğu her halinden belli oluyordu. Bir yandan kadın haklıydı bugüne kadar böyle bir şey hiç görmemişti. Şimdiyse görünce şok oldu ve kızmaya başladı haklı olarak. Oysa annem yalvarmalar yakarmalarla birlikte, Kuran-ı Kerim üstüne yeminler edip dualar okuyarak alay etmediğini, içinden geldiğini ve yapmak istediğini söyleyince ninemiz yavaş yavaş inandı anneme. Çünkü annem her ne kadar okul görmese de cahil olsa da dindar geleneklerine bağlı bir kadındır. Bu halende böyle devam ediyor. Elinden geldiğince muharrem orucunu niyazını

ne olursa olsun bozmaz kaçırmaz. Temiz niyetli saf aynı zamanda inancı tam olan biri olduğunu herkes bilirdi. Ninede bunu duyup bildiği için inandı. Gün olaysız geçip tatlıya bağlandı. Bir süre sonra annem ve nine barıştılar annem Diyarbakırlı ninenin gönlünü almayı bildi. O akşam annem rüya görmüş sabah apar topar kalktığında kahvaltıda nineye anlatıyordu gördüklerini.

Annem: "Rüyamda temiz huzurlu ve sakin bir yerdeydim. Yaşlı aksakallı ve elinde sopasıyla beyazlar içinde bir derviş çıka geldi yanıma. Hemen eğilip elinde değnek olan bu derviş dedenin elini öpüyorum. Dervişte başımı okşayıp, sırtımı birkaç kere sıvazlayarak anlamadığım duaya benzer bir şeyleri mırıldanıyordu. Önündeki yolu bana gösterip eliyle yürü bir şey olmaz geçersin deyince başladım yürümeye. Birkaç adım atıp arkamdaki dervişe baktığımda orada yoktu kaybolmuştu. Uyandığımda rüya olduğunu anlamıştım." dedi sakin bir şekilde kahvaltı eden asabi nineye. Nine kahvaltısını bitirene kadar susup sessizce annemi süzüp öylece bakakalmış halde dinledi dinleedi diiinleediii. Kalkıp tahta kerevitte her zaman ki makam yerine oturdu. Tütün tabakasını çıkarıp yine her zaman ki heybetli Osmanlı duruşlu edası sakinliğiyle sigarasını usul usul sarıyordu. Sararken hem suskun hem de derinden dalgındı. Öyle ki dakikalarca annemin ona baktığını bile görmemişti. Başını kaldırdığında annem halen ona bakıyordu cevap almak için. Ve nine sükûtunu muhtar çakmağıyla sigarasını yakıp derin bir nefes çekmesiyle bozup, havaya resmi törenlerde atılan yirmi bir pare top atışını andıran üflemesini fırlattı. O vakitlerde insanlar bilinçsiz olduğundan kapalı mekânlarda sigara içiyorlardı. Ağır hareketleriyle çakmağını sigara tabakasının üstüne koyup her zaman ki sol yanına sürdü. Sonrada ufak el işlemeli bakır küllüğünü alıp bağdaş kurulu halini bozmadan sağ dizine koydu. Başladı cızırtılı ama görüp geçirmiş ayaklı tarih edasıyla annemin rüyasını yorumlamaya. Bakışlarınız şaşkın 'Nerden biliyorsun' dese de Osmanlı kadını diyorum. Görmüş geçirmiş ehli Müslüman bir kadın ki hiç inancından taviz vermez. Ne olursa olsun hep başını beyaz tülbentle kapatırdı. Ninem yaşına rağmen mis kokulu olup elindeki giysilerle temiz giyinir daima abdestliydi. Ezanı sessizce huşuyla dinleyip namaz vakitlerini kaçırmaz ve ağzından dua hiç eksik olmazdı. Neyse kesmeden devamla şöyle diyordu.

Diyarbakırlı Nene: "Gıızıım gızım biz esgük etegük, saftuğ işte bişe bilmik. Bele gördük böyüdük böyütüldük. Saa boşa gızmışım sen alay edisin sandıydım. Affola. Gördüğün derviş erenlerden hak gatındaki biriydi. Gösterdüğü yolda senin dorğu bildüğün yolundu. Allah senin temiz galbinle gıldığın namaz ve ettüğün duaları gabul etmüş. Benimkisü de sevaba değül boşa getti. Başan sürdüğü eliyle günahlarını temizlemüş üstündekü sıhıntıyı hastalıkları almış. Düzeliy dedüğüde istiy kine biz barışağ. İstiyki saan inanam bilimisin? Deyiki ben galben helen gırıh olmayam anlisin. Nolur beni effedesen gızım, ben ettim sen etmeyesin."

Diyerek yenilgiyi kabullenen bu koca mağrur ve asil komutan annemi öpmek için yerinden kalkmıştı. Ondan evvel annem kalkmış ellerine sarılmıştı. Diyarbakırlı nenemiz o günden sonra kızmasa da biz aksiliğini yaşlılığına veriyorduk. Biz terki diyar eyleyip Çukurova'ya yerleşene kadar bizim ailemizin en asil onurlu üyesi olarak kaldı. Bizden çok daha sonraları bazı hayırseverlerin yardımıyla vefat eden Elif teyzenin evine taşınmıştı. Sonraları her yaz aylarında gezmeye ve görmeye gittiğimde onu türbelerin önünde oturmuş geçimini sağlamak için sadaka dilendiğine şahit olmuştum. Bu dilenmek onun çok ağırına gidiyordu. Bir vakitler muhtara gidip kendisine belediyeden yaşlılık aylığı bağlatmasını söylemişlerdi. Ama o yol yordam bilmediğinden bu istek ve talebi hep askıda kalmıştı. Bir ziyaretimde yine görmeye gittim. Beni gördüğünde çok sevindiği ve ağladığı mutluluğunun sebebiydi. Dilenmesi çok zoruma gidiyordu. Ama elimden bir şey gelmiyordu. Evinde olduğu vakitler ziyaret eder, hatırını sorar hayır duasını alırdım. Şimdi hayatta olmayan, Diyarbakırlı nineye, Elif teyzeye varsa hakkım helal olsun. İkisinin de yerleri cennet ve yolları ışık olsun. Allahtan rahmet diliyorum.

Harput Musikisi Şanlıurfa'da

Elazığ Belediyesi Musiki Toplulukları Kürsübaşı Korosu, Harput musikisinin en güzel örneklerini, Şanlıurfa'da icra etti.

ÇAYDAÇIRA/ŞANLIURFA

Elazığ Belediyesi Musiki Toplulukları Kürsübaşı Korosu, Harput musikisini yaşatmakla birlikte, kadim kültür ve irfan geleneğini farklı şehirlerde temsil etmeye devam ediyor. Bu kapsamda Kürsübaşı Korosu, Şanlıurfa Büyükşehir Belediyesi tarafından düzenlenen, "Geleneksel Sohbet Toplantıları" temalı konserde Şanlıurfalılar ile buluştu.

Bölgenin zengin müzik kültürünü ve yerel gelenekleri sahneye taşıma, kültürel mirası yaşatma ve geleceğe taşıma amacıyla düzenlenen program Mehmet Akif İnan Konferans Salonu'nda gerçekleşti. Konserde, Elazığ Belediyesi Musiki Toplulukları Kürsübaşı Korosu,

Şanlıurfa Büyükşehir Belediyesi Urfa Ahengi Müzik Topluluğu ve Adıyaman Belediyesi Harfane Topluluğu'nun icra ettiği eserler seslendirildi. Elazığ Belediyesi Musiki Toplulukları Kürsübaşı Korosu, Harput musikisinin en güzel örneklerini sundu. Ayrıca Şanlıurfa'nın meşhur Sıra Gecesi geleneği, Elazığ'ın Kürsübaşı geleneği ve Adıyaman'ın Harfane geleneği de sahnelendi.

Elazığ Belediye Başkanı Şahin Şerifoğulları'nın şehri inşa etmekle birlikte medeniyetler merkezi Harput'un gelenekleri ve kadim kültürel mirasının yaşatılması ve ihya edilmesi yönünde önemli projeleri hayata geçirdiğini ifade eden Elazığ Belediyesi Kültür ve

Sosyal İşler Müdürü Mehmet Karaaslan, üç kadim şehrin musiki örneklerini aynı sahnede buluşturan bu etkinliğe katılmaktan dolayı mutlu olduklarını, bu güzide musiki topluluklarını Elazığ'da da ağırlayarak hemşehrileriyle buluşturacaklarını ifade etti.
Şanlıurfa'da yaşayan çok sayıda Elazığlının da yoğun ilgi gösterdikleri program sonunda Şanlıurfa Büyükşehir Belediyesi Kültür ve Turizm Daire Başkanı Merve Ofluoğlu, etkinliğe katılımlarından dolayı Elazığ Belediyesi'ne plaket takdim etti.
Program, günün anısına çekilen toplu fotoğraf ile sona erdi.

AHMET KABAKLI

Yazmak borcu, mirasın altında kalmaktan korkmamdan kaynaklanıyor olabilir. Yazarken aldığım zevkin maddi bir karşılığı olduğunu da sanmıyorum. Son zamanlarda yazılarımda kapı, kilit, anahtar kavramlarına değiniyorum. Bilmiyorum neden! Belki de çocukken kitapçılarda gördüğüm tarihi kitaplardan Mustafa Necati Sepetçioğlu'nun Kilit, Anahtar, Kapı kitap serilerinin verdiği manevi his. Selçukluyu ve Osmanlıyı bize aktarma biçimi beni etkilemiş olsa gerek. Ya da bu yolda engellere rağmen verdiğim emeğin karşılığı ve sırayla açılan kapılar.

Bu yazıyı size yazarken hissiyatımı belirtmeden konuya girmek istemedim. Konumuz vefat yıl dönümü vesilesiyle Ahmet Kabaklı'yı rahmetle anmak ve bir kez daha unutmadığımızı göstermek. Eline kitap almış her kişinin mutlaka duyduğu, gördüğü bir isim olsa gerek. Aksi takdirde o kitaplar okunmamış, açılmamış kitaplardır. Bundan bir hafta öncesine kadar zaman zaman okuduğum istifade ettiğim kültür ve irfan adamı Cemil Meriç'i okuyordum. Cemil Meriç deyip geçmemek lazım. 12 ciltlik bir kitap medeniyeti mevcut. Hayatını düşündüğümüzde ne büyük bir insan. Tabi bu mütefekkirin ismi hafızamdan geçerken onun kısa bir süre Elâzığ'da yaşadığını biliyordum. İçimdeki Elâzığ sevdası yazarın Elâzığ'daki hayatını yazmama vesile olacaktı. Ancak çokta yazacak bir şey bulamadım. Çünkü bu süreçte Elâzığ Lisesi'nde Fransızca öğretmenliği yaptığı sırada o dönemin yöneticileri onu anlamadığından olsa gerek farklı ve tatsız konular peyda oluyor. 1942-45 yıllarında öğretmenlik yaptığı sırada şartlar gereği öğretmenlikten istifa edip hayat boyu öğrenmeye ve öğretme mücadelesi için Elâzığ'dan ayrılır.

SELİM ŞENGÜL

Bu dönemde belki de onu en iyi anlayanlardan okulda da talebesi olan geleceğin Şeyhü'l Muharriri'ni Ahmet Kabaklı oluyor. Bu dediğimi kanıtlar nitelikte bir durum İstanbul'da yaşanıyor. Bu durumu kanıtlayan alıntı ile devam edelim. Beşir Ayvazoğlu'nun, Defterimde Kırk Suret kitabını okurken Ahmet Kabaklı bölümünde şöyle bir

ifade geçer. “Fransızca öğretmeni Cemil Meriç’e, o çok okuyan, çok konuşan ve öğrencilerine en yakın arkadaşlarıymış gibi samimi davranan müthiş öğretmene, etrafta komünist olduğuna dair rivayetler dolaşmasına rağmen hayranlık duyan Ahmet Kabaklı, “Kendisini üniversite yıllarımda da zaman zaman ziyaret ettim” diyor. “Sonra aradan yıllar geçti, 1959 veya 60’tı, birgün Sahhaflar’da karşılaştık. Tanımadı beni, nerdeyse bütün görme hassasını kaybetmişti. Ne kadar üzüldüğümü tahmin edemezsiniz. Tercüman’da yazmaya başladığım günlerdi; yazılarımı okuduğunu ve fikirlerimi paylaştığını söyledi.”

“Kabaklı Hoca, Cemil Meriç’le irtibatını koparmamak için hususi bir gayret göstermiş, hatta 1967 yılında onu Hind ve Batı başlıklı yazılarını Mehmet Çınarlı’ya gönderip Hisar’da yayımlanmasını sağlayarak yeni okuyucu kesimiyle tanıştırmıştır.” Yani düşünce hayatımızda “Cemil Meriç çağını başlatan Ahmet Kabaklı’dır.”

2022 Ekim ayı olsa gerek, İstanbul’a belli aralıklarla gitmeye, görmeye ve anlamaya çalışan biriyim. Divan Yolu var, İstanbul’da, o yoldan kimler kimler geçmedi ki, bu yol üzerinde uzun bir müddet varlığını devam ettiren tarihi bir bina da var. Türk Edebiyat Vakfı bulunur. Buranın Ahmet Kabaklı ile ilişkisi ayrılmaz iki parça, iki şahsiyet gibidir. Bundan dolayı ve Ahmet Kabaklı’nın Elazığ’lı olması, benim buraya gitmeme vesile oluyor. O zamanlar Ahmet Kabaklı’ya ait fazla bilgim yoktu.

Gezimin son günüydü ve İstanbul’dan ayrılacaktım. Ayrılmadan vakfa gitmeyi planlamıştım. Binaya girmeye çalıştığınızda sağda Türk Edebiyat Vakfı’na ait kitabevi bulunur. Yanında da bilmediğim bir restoran. Vakıf, merdivenlerden çıkarken bir salon ile karşılar sizi. Bazı odalar mevcuttur. Bir görevli ile karşılaştım. Ona Elâzığ’dan geldiğimi söylediğimde beni Serhat Kabaklı’nın yanına götürdü. Bende bir hevesle düşünmeden ya da içimden gelerek bir anda size ‘Ahmet Kabaklı’nın selamını getirdim’ diye hafif yüksek sesle bu nidayı, dile getirdim.

Serhat Kabaklı tam olarak o an nasıl bir tepki verdi hatırlamıyorum. Ama hoşuna gitmiş olsa gerek. Ardından oturdum yarım saat kadar bir sohbet gerçekleştirdik. Ardından bana ‘Bil Oğlum’ adında bir şiir kitabını imzalayıp vermişti.

Sonrasında odadan çıkarken binanın içinde müze konumunda olan Ahmet Kabaklı’ya ait eşyalar, hatıralar mevcut. Fotoğraflarını çektim. Ve bana ayrılan sürenin ardından Eskişehir’e gidecektim hızlı trenle. Her ne kadar şahsen tanımamış olsam da Kabaklı Hocayı verdiğim selam ile anlaşılıyor, gönlümüzdeki yeri. Duyduğum kadarıyla Elazığlılara abilik yapmış bir zattır. Edebiyat konusunda ise öncülük etmiştir. Ona, Allahtan rahmet diliyorum. Bıraktığı mirastan bazıları Türk Edebiyatı (5 cilt), Yunus Emre (1971), Mevlâna (1975), Ejderha Taşı (1975), Temellerin Duruşması (2 cilt).

“Güz” Oyunu Sahnelendi

ÇAYDAÇIRA/ELAZIĞ

Yazarlığını ve yönetmenliğini Ferhat Bibal’ın yaptığı ‘Güz’ oyunu seyirciyle buluştu.

İlk 2022 yılında sahnelenen Yukarı Şehir Tiyatro ekibi tarafından hazırlanan “Güz” adlı oyun, Elazığ’da yeniden sahneledi. Oyun izleyenlerden tam not aldı.

Kapalı gişe 15-16 Şubat Nurettin Ardıçoğlu Kültür Merkezi’nde sahnelenen 2 perdelik oyun, Mahallenin eşraflarından Mamoş Gakgo' nun 7. hanımı ölünce yaşadıkları mizahi bir dille aktarılıyor. Mahalle halkı Mamoş Gakgo'yu baş göz etmeye karar verirler, hepsi etrafa haber uçurur uygun bir talihli adayı bulmak için ve bundan sonra olaylar başlar. Tiyatro severlerin büyük bir beğeni ile izlediği oyunda kahkaha tufanı koptu. Oyunu izleyenler, özellikle ‘taziye’ sahnesinde gülmekten kırıldıklarını belirttiler.

ELAZIĞ DA ŞUBAT AYI ETKİNLİKLERİM

Elazığ da sosyal hayat zayıf diyenlere inat Şubat ayına üç etkinlik sığdırdım. Gönlün isterse arayıp bulup gidebilirsin veya davet edilen yerlere erinmeyip gidersen 600 bin nüfusa sahip şehir de illa ki yapacak bir şeyler bulma şansın vardır. Tabi kabuğuna çekilmemişsen. Şubat ayında ki ilk etkinliğimiz davet edildiğimiz Hazar Baba dağında ki gariban çocuklar yararına hayırseverlerin düzenlediği sucuk ekmek ve kar etkinliğiydi. Pazar gününü sucuk ekmek yiyenler ve karda keyifle kayan hatta leğenlerle kayan çocukların arasın da geçirdik. İl protokolünden Belediye Başkanımız, Valimiz ve Müdürler Amirler, Sivil Toplum Kuruluşları Başkanları ve temsilcileri de ordalardı. Hatta maddi katkı da bile bulunmuşlardı. Keyifli bir kış gününde çocukların eğlenmesine vesile olan başta Halis Yıldız olmak üzere herkese teşekkür ederiz.

BEDRİ YÜCEL

Şubat ayının ikinci etkinliği sevgililer gününe 14 Şubat'a denk gelen günde mahalli müziğimizi çok güzel icra eden mimikleri, sempatik tavrı, güler yüzü ile gönüller de taht kuran İlke Yıldız adlı sanatçımızın konserindeydik. Elazığlı sanatçımız Ömer Şanlı'yla beraber sevgililer gününde unutulmaz bir konser izledik. Geceyi düzenleyen Detay Haber'in sahibi Gülşah Altaş hanımefendiye de buradan selamlarımızı sunarım. Girişimci kadınların önde gelen temsilcilerinden Gülşah hanımefendiye selam olsun.

Son etkinliğimiz yıllardır hasretini çektiğimiz mahalli mizahi bir tiyatro oyunu oldu. Tamamı Elazığlı olan tiyatrocuların sergilediği, yönetmen ve yazarı Ferhat Bibal ekibiyle 15 Şubat gecesi bizleri gülmekten kırdı geçirdi. Son yıllar da izlediğim ve konusu da Mamoş Emmi'nin hanımının ölmesi taziyesi ve yeniden evlenmesi üzerine kurgulanmış oyun. Taziye, cenaze ve Mamoş Emmi'nin evlenmek uğruna katlanmak zorunda kaldığı entelleşmek mevzusunu, karakterlere can veren sanatçıların üstün performanslarıyla yıllarca unutamayacağımız harika bir mizahi tiyatro oyunu Şubat ayında ki son etkinliğimiz oldu. Halkımızın bu etkinliklere göstermiş olduğu yoğun ilgiye sonsuz teşekkürlerimizi sunarız. Etkinliklere emeği geçen herkese teşekkür ederiz. Bu şehir bizim, bu hayat bizim. Birlik ve beraberliğimizin Şehrin kültür ve sosyal hayatına çok büyük bir katkısı olacağını unutmamamız lazım. Her yer de dile getirdiğimiz gibi Elazığ bir KÜLTÜR ŞEHRİ'dir.

İngiliz Shona Rogers Elazığ'da İslamiyeti Seçti

ÇAYDAÇIRA/ELAZIĞ

İngiltere vatandaşı Shona Rogers, Elazığ İl Müftülüğünde düzenlenen törende Kelime-i Şehadet getirerek Müslüman oldu.

Türkiye'de yaşayan ve Müslüman olmak istediğini belirterek Elazığ İl Müftülüğüne başvuran İngiltere vatandaşı Shona Rogers için "İhtida Merasimi" düzenlendi.

Kur'an-ı Kerim tilavetinin ardından İl Müftüsü İrfan Üstündağ Shona Rogers'a İslam'ın temel esasları ile ilgili bilgi verdi.

Ardından şahitler; Ayşe Ural ve Yasin Öngören'in huzurunda Kelime-i Şehadet getirerek Müslüman olan Shona Rogers "Ceyda" ismini aldı. Merasim yapılan dua ile tamamlandı.

İl Müftüsü Üstündağ ise Müslüman olan Ceyda'yı tebrik ederek "İhtida Belgesi" ile birlikte, Kur'an-ı Kerim ve İlmihal hediye etti.

Elazığ'dan Mardin'e Müzik Ziyafeti

ÇAYDAÇIRA/MARDİN

Elazığ Devlet Klasik Türk Müziği Topluluğu, Mardin'de Harput'tan Mardin'e Destansı Türküler Konseri Düzenledi.

Elazığ Devlet Klasik Türk Müziği ve Kürsübaşı Topluluğu Müdürlüğü, Mardin'de unutulmaz bir konser etkinliği gerçekleştirdi. Mardin Büyükşehir Belediyesi'nin davetiyle Mardin'e giden topluluk, "Harput'tan Mardin'e Destansı Türküler" konseri ile müzikseverlere keyifli anlar yaşattı. Mardin Büyükşehir Belediyesinden yapılan açıklamaya göre, Kültür ve Sosyal İşler Daire Başkanlığı tarafından İl Milli Eğitim Müdürlüğü Konferans Salonu'nda konser etkinliği düzenlendi.

Konserde, Harput ve Mardin'e ait birbirinden farklı türküler seslendirildi. Koro, sergilediği performansla izleyicilerden tam not aldı.

Konserin ardından sanatçılara teşekkür plaketi verildi.

Kültürel ve sanatsal mirasımız halk oyunları

Halk oyunları bir toplumun kültürel kimliğini yansıtan geçmişten günümüze aktarılan önemli sanatsal ve folklorik unsurlardan biridir müzik ritim ve hareketin uyum içinde buluştuğu halk oyunları sadece bir eğlence aracı olmanın ötesinde toplumun tarihini değerlerini geleneklerini ve ortak hayatını anlatan bir iletişim biçimidir her bölgenin kendine özgü yerel yaşam biçimlerini doğayı ve dua ile olan ilişkilerini anlatan halk oyunları mevcut Örneğin Karadeniz'de horon denizin dalgalarını ve balıkların hareket ritimlerini, Ege'nin zeybeği yiğitlik ve özgürlük sembolünü, Doğu ve Güneydoğu Anadolu'daki halaylar ve barların bu bölgedeki yaşam biçimini ve dayanışmasını çok güzel anlatmaktadır.

MUSTAFA DURĞUN

Ayrıca kültürel mirasın korunması açısından halk oyunları geleneksel kıyafet yapısı müzik ve müzik araçları figürleri ile bu toplumun nasıl bir değeri yaşadığını ve bunların nesilden nesile aktarılması gerektiğini adeta anlatır niteliktedir.

Bu sanat dalı aynı zamanda tüm toplumsal yapısını sosyolojik açıdan farklı milletlere anlatan uluslararası kültürel etkileşim dilidir.

Günümüzde halk oyunları festivaller, sanat gösterileri, yarışmalar ve eğitim sistemi içerisinde okullarımızda 7'den 70'e herkese öğretilmek yoluyla kuşakların birbirlerini tanıması adına aktarılarak süre gelmektedir. Bu konuda Türk milli eğitim sistemi özellikle eğitim yapısı içerisinde ergin ve yaygın eğitim olarak bu değeri uzmanları tarafından özellikle Halk Eğitim Merkezlerinde adeta bir sahiplenme adına mücadele vererek öğreten kurslar ve programlar düzenlemektedir. Bu çabalarından dolayı bu kurumlarımıza minnettarız ve sonsuz teşekkür ederiz.

İşte tam da burada Elazığ Milli Eğitim Müdürlüğü olarak halk oyunlarımızı ve sahne sanatlarımızı korumak yaşatmak ve aktarmak adına projeler düzenlemektedir.

Bu projeleri düzenleyen başta İl Milli Eğitim Müdürümüz Mehmet Yiğit Beyefendiye ve ekibine Elazığ'ımız adına sonsuz teşekkür ediyoruz.

Bu yıl bu konu ile ilgili programlı bir biçimde Kürsübaşı Maarif Korosu ve halk oyunları topluluğu oluşturulmuştur. Eminiz ki bu organizasyon Öncelikle ilimiz ve kültürel değerlerimiz adına güzel çalışmalar ortaya koyacaktır. Ayrıca bu organizasyonda yer alan öğretmenlerimize ve tüm ekibe teşekkür ediyor başarılar diliyorum.

Sonuç olarak genelde halk oyunları sadece bir dans türü değil aynı zamanda kültürel bir

kimlik ve tarihsel bir anlatım biçimidir. Bu mirası yaşatmak ve gelecek nesillere aktarmak bizler için bu konuda çaba gösteren herkes için bir sorumluluktur. Bu sorumluluğu yerine getirmek adına büyük çabalar gösteren herkese sonsuz minnettarlığımızı bildirir teşekkürler ederiz. Ayrıca Elâzığ'ımıza ait bir türkülü oyunumuzun sözleri ile yazımı sonlandırmak istiyorum.
Oyunun adı yörede Nure ya da Fatmalı diye bilinir.

Bahçalarda bal erik le le Nure
Dallarını Eğerük Zalim Nure
Bize Harputlu derler le le Nure
Biz güzeli severiz zalim Nure

Sarı papuç süslüdür le le Nure
Evleri yol üstüdür zalım Nure
Çok gelip geçme buradan le le Nure
Sonra derler dostudur Zalim Nure

DİŞ HAKKI

Eşo Diyeze'nin bayram sabahı evi yine kalabalıktı. Yeğenleri bayram namazı sonrası aile büyüğü diye ilk bayram ziyaretini Eşo Diyeze'ye yaparlardı.

Eşo Diyeze oturur yeğenleri hizmet ederdi. Kimisi şeker tutardı. Kimisi tatlı getirirdi. Eşo Diyeze ikram dağıtımını tedirgin bir şekilde izlerdi. Çünkü yeğenleri herşeyi bol bol dağıtırmış, gittikleri zaman ise mutfağı dağınık bırakırlarmış.

- Diyezem baklavanda baklava olmuş bir dilim daha alabilir miyiz?
- Diyezem ben kadayıfı beğendim. Bir dilim alabilir miyim.
- Diyezem sabah namazından beri bir şey yemedim. Senin içli köfteni yemek için. Bu bayram yaptın mı?
- Diyezem lahana sardın mı?

Eşo Diyeze iyice bunalmıştı. Ne yapıp edip bunları göndermesi gerekliydi.

- Çağalarım meşhur bir hocanın Ramazan sohbetine katıldım. Hoca bu bayram yedikleriniz içtikleriniz için diş hakkı vermemizi istedi. Şu sehpada gördüğünüz cam kavanozun içine çıkarken diş hakkı olarak 50 Lira bırakınız.

Bunu duyan yeğenler ellerindeki tabakları sehpaların üzerine bırakarak çaktırmadan evden ayrılmaya başladılar.

AYLIK KÜLTÜR, SANAT VE AKTÜEL DERGİ

ÇAYDAÇIRA

